

HAO Vaasa

Lähettäjä: Asianajaja Elina Saari <elina.saari@urtti.fi>
Lähetetty: tiistai 14. helmikuuta 2023 16.09
Vastaanottaja: HAO Vaasa
Aihe: Valitus hallintopakkoasiassa / Onalinsalmen yksityistien tiekunta
Liitteet: Valitus ESAVI 5.1.2023 päätöksestä_Onalinsalmen tiekunta.pdf; Valituksenalainen päätös_ESAVI.pdf

Vaasan hallinto-oikeus

Ohessa liitteenä Onalinsalmen yksityistien tiekunnan valitus Etelä-Suomen Aluehallintoviraston 5.1.2023 päätöksestä nro 3/2023, Dnro ESAVI/18135/2022.
Valituksenalainen päätös on myös tämän lähetyksen liitteenä.

Valituksessa mainitut todisteet toimitetaan hallinto-oikeudelle omana lähetyksenään erikseen.

Ystävällisin terveisin,

Elina Saari
asianajaja

Urtti Asianajotoimisto Oy
Kauppakatu 27 A 7
40100 Jyväskylä
tel. +358 (0) 50 336 93 26
elina.saari@urtti.fi
<https://urtti.fi/>

Tämä viesti on luottamuksellinen ja sisältää luottamuksellista tietoa. Ole hyvä ja tuhoa tämä viesti välittömästi, jos et ole tämän viestin osoitetiedoissa mainittu vastaanottaja.

This email is confidential and may contain attorney privileged information. This email is only intended for its addressee(s). In case this email is not addressed to you, please delete this email as well as any attachments. Thank you for your cooperation.

VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia

Valitus Etelä-Suomen Aluehallintoviraston 5.1.2023 päätöksestä nro 3/2023,
Dnro ESAVI/18135/2022

Valittaja

Onalinsalmen yksityistien tiekunta, Joutsa

Asiamies ja prosessiosoite

Asianajaja Elina Saari

Urtti Asianajotoimisto Oy
Kauppakatu 27 A 7, 40100 Jyväskylä
puhelin 050- 336 93 26, elina.saari@urtti.fi

Miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi

Valituksenalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan, velvoite rakentaa Onalinsalmen siltaa virtausaukot ja tähän liittyvä uhkasakko on poistettava ja valittajan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa on korvattava kokonaisuudessaan.

Määräaika

Päätös on saatu tiedoksi kirjattuna kirjeenä 17.1.2023. Valitusaika 30 päivää tiedoksisaantipäivää lukuun ottamatta. Valitusaika päättyy 16.2.2023.

Urtti Asianajotoimisto Oy | Kauppakatu 27 A 7, 40100 Jyväskylä | +358 (0) 400 565 361 | Y-tunnus 2934836-9
asianajaja Elina Saari, 050 336 93 26, elina.saari@urtti.fi | asianajaja Eero Urtti, 044 222 38 98, eero.urtti@urtti.fi

WWW.URTTI.FI

Taustatiedot

Onalinsalmen silta on rakennettu vuonna 1950 Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen nojalla ja mukaisesti. Silta on rakennettu sen ajan määräysten ja työmenetelmien mukaan. Silta on aikanaan perustettu noin 8 metriä paksulle pehmeikölle. Mutaiseen pohjaan on upotettu tuoreesta haavasta tehty puupeti, jonka päälle on rakennettu kivillä täytetyt hirsiset silta-arkut. Ilmeisesti osa näistä on sortunut jo rakennusvaiheessa muodostaen kivisen kynnyksen silta-aukon reunamille. Pehmeästä pohjasta johtuen siltarakenteet ovat myös saattaneet painua.

Siltaa on korjattu vuonna 1979. Keski-Suomen Tie- ja vesirakennuspiiri on 20.11.1979 todennut sillan rakennetun piirustusten mukaisesti ja täyttävän TVL:n antamat normit. Lisäksi Hämeen Ely-keskus on 11.8.2011 todennut, että tuolla hetkellä vuonna 2011 silta on vastannut Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 päätöstä 1841/1152/79.

Siltaa on peruskorjattu 2014-2015. Korjaus- ja perusparannustyö on tapahtunut Ely-keskuksen hyväksymällä tavalla ja rahoittamana. Tuolloin on uusittu pelkästään sillan kansi ja päällysmateriaalit.

Silta-aukko on tänä päivänäkin 7 m leveä, kuten 1.7.1950 luvassa on edellytetty.

Kurjenlahden asukkaat/kesäasukkaat ovat vuosien mittaan valittaneet Onalinsalmen sillasta lukuisia kertoja eri tahoille. Sillan on aina todettu olevan luvanmukainen. Koska asukkaat eivät ole yksityishenkilöinä voineet hakea hallintopakkoa, ovat he 21.2.2015 perustaneet Kurjenlahden suojeleuyhdistys ry -nimisen yhdistyksen. Valittajilla ei ole tietoa siitä, onko yhdistys tehnyt virallista kokouspäätöstä hallintopakkehakemuksesta, mutta siitä sen sijaan on tietoa, että joidenkin alueen asukkaiden nimeä on luvattomasti käytetty tässä hankkeessa.

Kurjenlahti on pitkä ja kapea, eikä läpivirtausta ole. Alueella on suositeltu säännöllistä niittoa, mutta asukkaat eivät ole tähän ryhtyneet. Lisäksi asukkaille ja Kurjenlahden suojeleuyhdistykselle on sillan peruskorjaustöiden 2014-2015 ohessa varattu mahdollisuus lisävirtausputkien asentamiseen omalla kustannuksellansa, mutta tähänkään ei ole ryhdytty.

Joskus silta-aukon kohdalle muodostuu ihmistä kestävää jääpeite, mutta silta-aukon kohdan pohjaan saakka jäätymistä ei ole koskaan havaittu.

Etelä-Suomen Aluehallintovirasto (AVI) on käsitellyt käytännössä saman asian jo kolmeen kertaan päätyen joka kerta hieman erilaiseen ratkaisuun. Ensinnäkin Kurjenlahden suojeleuyhdistys haki hallintopakkoa Onalinsalmen sillan kohdalla olevan (väitetyn) padon poistamiseksi. AVI:n 19.4.2016 päätöksen mukaan Kurjenlahden ongelmat ovat seurausta veden virtauksen ja vaihtuvuuden heikkenemisestä, Onalinsalmen sillalla on voimassa oleva lupa vuodelta 1950 ja silta on rakennettu sen ajan määräysten ja työmenetelmien mukaan. Kun huomioidaan perustamisolosuhteet, silta-aukon pohjan syventäminen järven pohjan normaalitasolle ei ole mahdollista vaarantamatta maatumien vakautta eikä sillan kannen korottaminen ole käytännössä mahdollista. Silta-aukon syventämisellä ei saavutettaisi sellaista virtaustilavuuden lisääntymistä, jolla olisi asiassa merkitystä.

Tämän AVI:n kielteisen päätöksen jälkeen Kurjenlahden suojeleuyhdistys on hakenut hallintopakkoa Onalinsalmen sillan palauttamiseksi lainmukaiseen tilaan. Ensimmäisessä hallintopakkoasiassa tarkoitettu (väitetty) pato on ollut sama ilmeisesti jo sillan rakennusvaiheessa osittain sortunut kivillä täytetty hirsinen silta-arkku kuin mitä seuraavissa hallintopakkoasioissa on tarkoitettu sillä, että silta-

aukko ei olisi alkuperäisten lupapiirustusten mukaisesti pystysuora pohjaan saakka. Se, että silta-aukko ei ole pystysuora pohjaan saakka, johtuu rakennusvaiheessa osittain sortuneista kivillä täytetyistä hirsiarkuista.

Etelä-Suomen Aluehallintovirasto on 29.8.2017 antamallaan päätöksellä nro 183/2017/2 hyväksynyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakkehakemuksen ja määrännyt Onalinsalmen yksityistien tiekunnan palauttamaan Onalinsalmen sillan silta-aukon syvyydeltään, leveydeltään ja korkeudeltaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen mukaiseksi tai rakentamaan tienpenkereeseen lisävirtausaukon. Vaasan hallinto-oikeus on 19.2.2019 antamallaan päätöksellä nro 19/0028/2 kumonnut Etelä-Suomen Aluehallintoviraston päätöksen ja hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakkehakemuksen. Korkein hallinto-oikeus on 8.1.2020 antamallaan päätöksellä hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n valituslupahakemuksen. Korkein hallinto-oikeus on 10.11.2021 antamallaan päätöksellä hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n purkuhakemuksen. Näin ollen Vaasan hallinto-oikeuden päätös, jolla on hylätty vaatimus palauttaa Onalinsalmen sillan silta-aukko syvyydeltään, leveydeltään ja korkeudeltaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen mukaiseksi tai rakentaa tienpenkereeseen lisävirtausaukko, on jäänyt lainvoimaiseksi.

Nyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry saattoi jo kolmannen kerran samaa asiaa koskevan hallintopakkoasian AVI:n ratkaistavaksi. Etelä-Suomen Aluehallintovirasto on 5.1.2023 päätöksellään uhkasakon nojalla velvoittanut Onalinsalmen yksityistien tiekunnan rakentamaan Onalinsalmen sillan tienpenkereeseen lisävirtausaukon tai -aukot molemmin puolin siltaa.

Perusteet, joilla muutosta vaaditaan

Sovellettavat säännökset

Vesilain 3 luvun 2 §:n mukaan

Vesitaloushankkeella on oltava lupaviranomaisen lupa, jos se voi muuttaa vesistön asemaa, syvyyttä, vedenkorkeutta tai virtaamaa, rantaa tai vesiympäristöä taikka pohjaveden laatua tai määrää, ja tämä muutos:

- 1) aiheuttaa tulvan vaaraa tai yleistä vedenvähyyttä;
- 2) aiheuttaa luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista;
- 3) melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja taikka vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön;
- 4) aiheuttaa vaaraa terveydelle;
- 5) olennaisesti vähentää tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin huonontaa sen käyttökelpoisuutta taikka muulla tavalla aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vedenotolle tai veden käytölle talousvetenä;

Urtti Asianajotoimisto Oy | Kauppakatu 27 A 7, 40100 Jyväskylä | +358 (0) 400 565 361 | Y-tunnus 2934836-9

asianajaja Elina Saari, 050 336 93 26, elina.saari@urtti.fi | asianajaja Eero Urtti, 044 222 38 98, eero.urtti@urtti.fi

- 6) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa kalastukselle tai kalakannoille;
- 7) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vesiliikenteelle tai puutavaran uitolle;
- 8) vaarantaa puron uoman luonnontilan säilymisen; tai
- 9) muulla edellä mainittuun verrattavalla tavalla loukkaa yleistä etua.

Vesitaloushankkeella on lisäksi oltava lupaviranomaisen lupa, jos 1 momentissa tarkoitettu muutos aiheuttaa edunmenetystä toisen vesialueelle, kalastukselle, veden saannille, maalle, kiinteistölle tai muulle omaisuudelle. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos edunmenetys aiheutuu ainoastaan yksityiselle edulle ja edunhaltija on antanut hankkeeseen kirjallisen suostumuksensa.

Lupaviranomaisen lupa tarvitaan myös:

- 1) sellaiseen noron tai ojan taikka sen vedenjuoksun muuttamiseen, josta aiheutuu vahinkoa toisen maalle, jos asianomainen ei ole antanut tähän suostumustaan eikä kyse ole 5 luvussa tarkoitettusta ojituksesta;
- 2) sellaiseen vesialueelle tehtävän rakennelman käyttöön, josta aiheutuu häiriötä toisen kiinteistön käytölle eikä asianomainen ole antanut tähän suostumustaan.

Lupa tarvitaan myös luvan saaneen vesitaloushankkeen muuttamiseen, jos muutos loukkaa 1–3 momentissa tarkoitettulla tavalla yleisiä tai yksityisiä etuja.

Vesilain 14 luvun 4 §:n mukaan Jos joku rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, lupaviranomainen voi:

- 1) kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä;
- 2) määrätä hänet täyttämään velvollisuutensa;
- 3) määrätä hänet oikaisemaan sen, mitä säännösten tai määräysten vastaisesti on tehty.

Jos ojituksessa tai ojan käytössä on menetelty tämän lain säännösten tai niiden nojalla annettujen määräysten vastaisesti taikka jos ojan kunnossapito laiminlyödään, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa 1 momentissa tarkoitettun kiellon tai määräyksen. Jos kielloa tai määräystä annettaessa joudutaan ratkaisemaan kysymys lupaviranomaisen luvan tarpeellisuudesta tai luvan noudattamisesta, kiellon tai määräyksen antaa kuitenkin lupaviranomainen. Jos asiaa käsiteltäessä havaitaan, että kyse on lupaa edellyttävästä hankkeesta tai luvan noudattamisesta, asia on siirrettävä lupaviranomaisen ratkaistavaksi.

Kielto tai määräys voidaan antaa myös kiinteistön uudelle omistajalle tai haltijalle, vaikka tämä ei itse olisi vastuussa lainvastaisen tilan syntymisestä.

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 10 luvun 95 ja 96 §:n mukaan

Oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Riippumatta siitä, kuinka oikeudenkäyntikulut muutoin on korvattava, oikeudenkäynnin osapuoli voidaan velvoittaa korvaamaan toiselle osapuolelle ne kulut, jotka ovat aiheutuneet siitä, että osapuoli on tahallisesti tai huolimattomuudesta ilmeisen tarpeettomasti pitkittänyt oikeudenkäyntiä.

Tarpeettomana pitkittämisenä voidaan pitää:

- 1) uuden selvityksen tai vaatimuksen esittämistä myöhemmin kuin se olisi ollut esitettävissä, jollei tähän ole painavaa syytä;
- 2) sellaisen väitteen esittämistä, jonka oikeudenkäynnin osapuoli tietää perusteettomaksi;
- 3) jäämistä pois suullisesta tai muusta käsittelystä ilman laillista estettä;
- 4) muuta vastaavaa oikeudenkäyntiin liittyvää menettelyä.

Yksityiskohtaiset perustelut***Tiivistetysti***

Onalinsalmen yksityistien tiekunta vetoaa Vaasan hallinto-oikeuden 19.2.2019 antamaan päätökseen nro 19/0028/2 ja sen perusteluihin. Päätöksellään Vaasan hallinto-oikeus kumonnut Etelä-Suomen Aluehallintoviraston päätöksen ja hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakkoehakemuksen.

Onalinsalmen yksityistien tiekunta katsoo, ettei Kurjenlahden suojeluyhdistys ry ole esittänyt asiassa mitään sellaista uutta, että asiaa olisi syytä arvioida toisin kuin Vaasan hallinto-oikeus on tehnyt. Esitetyt uudet selvitykset perustuvat virheellisiin lukuihin ja lähtökohtatietoihin, katselmusta eikä asianmukaisia vedensyvyiden mittauksia ei ole suoritettu.

Etelä-Suomen Aluehallintovirasto ei ole Onalinsalmen yksityistien tiekunnan pyynnöistä huolimatta järjestänyt katselmusta paikan päällä, vaikka katselmuksessa olisi voitu todeta moni Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n esittämä väite perusteettomaksi (kuten jäätyminen, vedensyvyys, virtaus, kaislikot yms.).

Onalinsalmen silta on rakennettu 1950 luvun lupapäätöksen mukaisesti käyttäen laadittua siltapiirustusta, joka on ollut piirtäjänsä mukaan ehdotus. Sille, että kyseessä on ollut ehdotus, on annettava asiassa painoarvoa.

Vuonna 1964 on pyydetty aukkolausunto korjaustoimenpidettä varten. Korjaustarve on todennäköisesti aiheutunut sillan heikentyneiden puisten arkkujen sortumavaaran vuoksi. Korjaus on

suoritettu aukkolausunnon pohjalta vuonna 1965. Kyseinen vuosiluku löytyy betonilla korvatusta silta-arkusta. Arkkujen väli on ollut alun perin ja myös korjaustoimenpiteen jälkeen leveämpi kuin alkuperäisessä vuoden 1950 piirustuksessa oli ehdotettu. Myös tälle on annettava asiassa painoarvoa.

Vuonna 1965 tehdyssä korjauksessa silta-arkkujen hirsiset yläosat on korvattu betonilla. Syvemmällä olevaan hirsiarkkuun on varmaan ollut mahdollisen tehdä sen aikaisilla menetelmillä betonivalua, minkä vuoksi arkut on tuettu heittokivillä, noudattaen aukkolausunnon vesipoikkileikkausohjeistusta.

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n esittämässä uusissa laskelmissa on poimittu lukuja eri lähteistä ja näin ollen niissä olevat virheellisyudet seuraavat myös uusiin laskelmiin. Alkuperäisessä luvassa ei ole otettu kantaa vesipoikkileikkauspinta-aloihin, vaan on huomioitu ennemminkin uiton vaatimuksia, mikä kuvastaa sen ajan henkeä. Aukon leveys on määräytynyt uiton vaatimuksia silmällä pitäen, kun taas veden ja pohjan korot ovat olleet silloisia faktoja. Vuoden 1964 Aukkolausunnon on todettu silta-aukon vesipoikkileikkauksen olevan riittävä vielä silloinkin, jos silloiset suunnitelmat vedenpinnanlaskusta olisivat toteutuneet.

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n esittämässä uusissa laskelmissa on poimittu pohjankorko vanhoista piirustuksista sekä Hartolan kunnan ympäristötoimen mittauksista, jotka on tehty silta-aukon virtauksen aiheuttamista kuopista, jollaiset löytyvät välittömästi silta-aukon molemmin puolin. Kuoppia lukuun ottamatta veden syvyys on molempiin suuntiin silta-aukosta mentäessä esimerkiksi matalan veden aikana n.1,4m. Tätä syvyyttä jatkuu useita satoja metrejä. Vesisyvyys ei voi kasvaa todellisuudessa laskelmien esittämään kolmeen metriin edes keskiyläveden aikaan. Nämä kaikki seikat olisi voitu katselmuksessa havaita.

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n väite siitä, että vesi jäätyisi silta-aukon kohdalta pohjaan asti, ei pidä paikkaansa. Tällaista ei ole tapahtunut koskaan paikallisen asukkaiden tietämän mukaan. Lisäksi yhdistys kertoo, että Ely-keskus olisi (liite7) lausunut veden syvyydeksi 0,2-0,7m. Tämäkään väite ei pidä paikkaansa. Mainittu syvyys on Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n itsensä ilmoittama syvyys Ely-keskuksen rahoitushakemukseen. Kyseessä ei ole Ely-keskuksen antama syvyys, ja tälle on annettava asiassa painoarvoa.

Jo edellä esitetyin perustein on selvää, että Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n esittämät väitteet perustuvat eri lähteistä yhdisteltyihin tietoihin ja arveluihin. Osa väittämistä on täysin virheellisiä ja niistä voi havaita, että asioita ei ole käyty edes paikan päällä tarkastamassa.

Asian aiemmassa vaiheessa Onalinsalmen yksityistien tiekunta on tiekunnan yleisessä kokouksessa äänestyksen jälkeen päättänyt, että tiekunta ei anna yhdistykselle lupaa rumpuputkien asentamiseen. Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n arvio rumpuputkien asentamiskustannuksista oli täysin epärealistinen, mutta suurempi ongelma olisi pehmeikölle haapapedin varaan rakennettu sillan ”selkärangan” mahdollinen vaurioituminen. Haapapedin mahdollinen vajoaminen pehmeikköön saattaisi ilmetä vuosienkin viiveellä ja vastuu mahdollisesta sortumavaarasta jäisi viimekädessä tiekunnan kannettavaksi.

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry ei ole toimittanut Kurjenlahdella suoritettujen vesistötutkimusten tuloksia AVI:n käyttöön, vaikka sellaiset on yhdistyksen käytössä. Näiden vesistötutkimusten tulosten mukaan Kurjenlahden sisäinen fosforikuormitus on suuri. Vesistötutkimuksista selviää, että Kurjenlahti ei laadultaan mitenkään poikkea ympäröivien vesistöjen laadusta. Laadullisesti Kurjenlahti on paremmassa kunnossa, mitä yhdistys antaa ymmärtää. Lisäksi yhdistys väheksyy muiden kuormitustekijöiden, kuten metsäojitusten ja peltovalumien merkitystä. Myöskään satsausta kaislikon

niittoihiin ei nähdä niin tarpeelliseksi, että sellaiseen kannattaisi investoida, vaikka nimenomaan sillä olisi merkitystä mm. fosforikuormitukseen.

Asiassa on annettava painoarvoa myös sille, että Kurjenlahden suojeluyhdistys ry ei ole vielä kukaan ryhtynyt yhdistykselle suositellun fosforikuormitusta vähentävän kaislikon niittoon. Ennen kuin ryhdytään massiivisiin sillanrakenteisiin kajoaviin toimenpiteisiin (virtausaukkojen tekeminen), on kokeiltava, parantuuko vedenlaatu kevyemmällä keinoilla (mm. kaislikon niitto).

Yksityiskohtaiset perustelut

Tarkemmin

Korkein hallinto-oikeus on antanut 10.11.2021 tuomion (diaarinumero 2674/1/20) ihan samassa asiassa. Korkeimman hallinto-oikeuden tuomiolla Vaasan hallinto-oikeuden 19.2.2019 päätös nro 19/0028/2 on tullut lainvoimaiseksi. Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen perusteluissa oikeudellinen arviointi kuuluu seuraavasti:

” Hallintopakkohakemuksessa tarkoitettu silta on rakennettu 1950-luvulla eli ennen uuden vesilain (58712011) voimaantuloa. Mainitun lain 19 luvun 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentit ja 6 § huomioidaan ottaen ennen uuden vesilain voimaantuloa tehtyä tekoa arvioidaan vesioikeuslain mukaan, mutta mahdolliset velvoitteet loukkauksista määrätään uuden vesilain hallintopakkosäännösten mukaisesti.

Näin ollen asiassa on hallinto-oikeudessa ratkaistavana kysymys siitä, ovatko Onalinsalmen yksityistiekunnan toimenpiteet sillan kunnostamiseksi olleet ensisijaisesti lääninhallituksen myöntämän vesitalousluvan lupaehtojen tai toissijaisesti yllä mainittujen vesioikeuslain (31/1902) 1 luvun 2 §:n ja 19 §:n säännösten vastaisia ja onko aluehallintovirasto voinut valituksenalaisella päätöksellään hyväksyä Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n tekemän hallintopakkohakemuksen.

Asiakirjoista saadun selvityksen mukaan mitattu vesisyvyys keskellä silta-aukkoa on ollut noin 1,5 m, kun veden korkeus on ollut N60 + 92,50 m (= n.MHW). Luiskakaltevuus arvioiden on tällä hetkellä noin 1:1,5 ja sillan vapaan aukon leveys 7,4 m, joten virtauspoikkipinta-ala on vähintään 4 m². Kun otetaan huomioon vuoden 1964 aukkolausunto, jossa virtausaukon riittäväksi suuruudeksi on saatu 1,43 m², nykyistä virtauspoikkipinta-alaa on tähän nähden pidettävä vähintään riittävänä. Näin ollen silta-aukko ei pado-ta vettä. Vaikka silta ei täysin vastakaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen perusteena olevan liitepiirustuksen rakenteita, kokonaisuudessaan siltaa ei kuitenkaan erityisesti virtausaukon riittävyys huomioon ottaen ole pidettävä rakenteeltaan lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen tai yllämainittujen vesioikeuslain (31/1902) säännösten vastaisena.

Vaikka hallinto-oikeudessa ei varsinaisesti olekaan kysymys siitä, onko luvan mukaisen sillan rakenteilla vaikutusta Onalinsalmen virtaamiin, hallinto-oikeus toteaa, että aukon suurentaminen ei asiakirjaselvityksen perusteella vaikuta lahden vedenkorkeuteen tai siinä virtaavaan vesimäärään. Onalinsalmen virtaamat määräytyvät lähtökohtaisesti järven vedenkorkeuden vaihtelujen mukaan. Kapea aukko keskittää virtauksen penkereen kohdalla kapealle, jolloin penkereen lähialueella voi aiheutua rantojen umpeenkasvua. Koska järven pohja on sillan kohdalla ylempänä kuin ympäröivä alue, vesi virtaa salmessa paljolti pintavirtauksena pohjan läheisen virtauksen estyessä. Tällä ei voida katsoa kuitenkaan olevan suurempaa vaikutusta yli neljä kilometriä pitkän ja hyvin kapean lahden tilaan.

Näin ollen aluehallintoviraston päätös on kumottava. Edellä mainitut perustelut huomioon ottaen edellytyksiä hallintopakovelvoitteen ja uhkasakon asettamiselle ei ole olemassa.”

Onalinsalmen yksityistien tiehoitokunta katsoo, että Vaasan hallinto-oikeuden päätöstä on noudatettava. Olosuhteet eivät ole mitenkään muuttuneet asian edellisen käsittelyn aikaisesta tilanteesta tähän päivään mennessä. Kurjenlahden rehevöityminen ei johdu sillasta: talvella vesistö on yleensä auki sillan kummallakin puolella eli virtausta on kumpaankin suuntaan. Tämä voidaan valokuvin ja katselumuksella todentaa. Sillan kummallakin puolella on lähes kaksi metriä vettä, joten silta-aukon syventäminen ei auta asiaa mitenkään. Kalastajat tietävät, että kuhaa on hyvin sillan molemmin puolin. Kurjenlahden rehevöityminen johtuu osaltaan mm. maatalouden päästöistä, mutta ennen kaikkea Ansoniemmen umpeutumisen eli läpivirtauksen loppumisesta. Rakennusalan ammattilaiset ovat nimenomaisesti ohjeistaneet, että silta-arkkuihin ei saa mennä koskemaan, koska siitä seuraa todennäköisesti sillan romahtaminen jollain aikaviiveellä. Pahimmassa tapauksessa silta romahtaisi jonkun ollessa sillalla, jolloin voisi tulla paitsi pahoja henkilövahinkoja, myös ankara korvausvastuu Onalinsalmen yksityistien tiekunnalle. Tietyllä rakennustavalla toteutettua, sellaisenaan vuosikymmeniä säilynyttä ja toiminutta siltarakennetta ei voida turvallisuussyistäkään muuttamaan: nykyisellään se on turvallinen, muutettuna siitä voi muodostua turvaton riskirakenne.

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n esittämät uudet selvitykset eivät anna aihetta arvioida asiaa toisin. Näissä uusissa todisteluuissa ei esimerkiksi huomioida 90-luvulla tapahtuneita Tainionvirran muutoksia. Tiekuunnan käsityksen mukaan ne vaikuttivat vedenkorkeuden laskuun vesistöissä. Jääjärven vesistön pinnankorkeuden muutokset on nähtävissä mm. vesi.fi -sivuston taulukoista. Silloin nuo uudessa todistelussa esitetyt prosentit eivät pidä paikkaansa. Paitsi että esitetyissä lausumissa ja laskelmissa on paljon heittoa, niin ennen kaikkea on otettava huomioon, mitä tarkoitusta varten ne on hankittu. Lähtökohdiana on tarkoitushakuisuus hankkia jatkuvasti uusia lausumia, jotta suojeluyhdistys saisi tiekuunnan maksajaksi Kurjenlahden kunnostamiseen.

Tiekunta huomauttaa, ettei rehevöityminen poistu, vaikka sillalle tehtäisiin mitään. Kaislat on annettu kasvaa niin valtoimenaan ja massiivisiksi, että ne olisi kokonaan poistettava. Oikea keino Kurjenlahden tilan parantamiseksi olisi avata lahti toisesta päästä, jolloin alkuperäinen läpivirtaus saataisiin palautettua tai kuivattua lahti vähäksi aikaa fosforikerroksen pois kuorimiseksi. Paras ennallistamistapa olisi varmasti toteuttaa nämä molemmat, mutta toki nämä vaihtoehdot ovat kalliita ja niihin pitäisi saada rahoitus muualta kuin tiekunnalta.

Perusteena hallintopakolle voi käyttää ainoastaan tilannetta, jossa on menetelty lain tai annettujen lupien vastaisesti. Tämä edellytys ei täyty, joten hallintopakkoa ei ole voinut määrätä.

Onalinsalmen yksityistien tiekunta ei ole missään vaiheessa pienentänyt Onalinsalmen sillan silta-aukkoa ja kaikki tehdyt toimet on tehty lupien mukaisesti. Silta-aukon leveys on tänä päivänä sama kuin 1950-luvulla. Kurjenlahden suojeluyhdistys ry ei ole myöskään vielä ryhtynyt yhdistykselle suositellun fosforikuormitusta vähentävän kaislikon niittoon.

Silta on rakennettu 1950-luvun määräysten ja työmenetelmien mukaan. Silta on aikanaan perustettu noin 8 metriä paksulle pehmeikölle. Mutaiseen pohjaan on upotettu tuoreesta haavasta tehty puupeti, jonka päälle on rakennettu kivillä täytetyt hirsiset silta-arkut. Ilmeisesti osa näistä on sortunut jo rakennusvaiheessa muodostaen kivisen kynnyksen silta-aukon reunamille, mistä johtuu se, että silta-aukko ei ole pohjaan saakka pystysuora, kuten kuviin on piirretty. Puiden ja kivien kasaaminen peh-

meälle mutapohjalle voi johtaa niiden valumiseen ja näiden pohjarakenteiden vähäiseen sortumiseen. Tämän on täytynyt tapahtua jo rakentamisvaiheessa, koska jos sortuma olisi tapahtunut myöhemmin, sillan ollessa jo käytössä, olisi se varmasti vaikuttanut sillan rakenteisiin ja muutos olisi havaittu.

Siltaa on korjattu vuonna 1979. Tuolloin Keski-Suomen Tie- ja vesirakennuspiiri on hyväksynyt korjaussuunnitelman todeten, että sillan kansi on uusittu vanhoille maatuille siten, että silta-aukko ei pienene ja koska olosuhteita ei vesistön osalta muuteta, ei vesioikeuden lupaa tarvita. Lisäksi on myös huomioitava, että Keski-Suomen Tie- ja vesirakennuspiiri on vuonna 1979 sillan korjaustyön valmistuttua, että silta on rakennettu piirustusten mukaisesti ja täyttää TVL:n antamat normit. Tämä osoittaa, että vuoden 1979 korjaustoimenpide on ollut luvanmukainen.

Hämeen Ely-keskus on 11.8.2011 lausumassaan (HAMELY/283/07.00/2011) todennut, että tällä hetkellä silta vastaa Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 päätöstä 1841/1152/79. Näin ollen tarkasteltavaksi voi tulla ainoastaan tuon ajankohdan jälkeiset toimet eli käytännössä 2014/2015 toteutettu peruskorjaus.

Sillan peruskorjaus on tehty syksyn 2014 ja talven 2015 aikana Ely-keskuksen rahoittamana ja hyväksymänä. Hämeen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suorittanut paikalla tarkastuksen 8.5.2013 eli ennen töiden aloittamista ja todennut, ettei suunnitellusta korjaushankkeesta aiheudu vesilain 3:2:ssa tarkoitettuja muutoksia, eikä AVI:n lupaa tarvita. Sillan suuaukkoa ei ole peruskorjauksen yhteydessä muutettu miltään osin. Peruskorjauksessa on uusittu pelkästään sillan kansi ja päällysmateriaalit. Tietä on levennetty ja tämän mahdollistamiseksi liuskoja jyrkennetty. Pengerrystyöt ovat vaikuttaneet vain sivusuuntaisesti, eikä sallittua 14 metrin leveyttä ole ylitetty. Nämä toimenpiteet eivät ole vaikuttaneet silta-aukon leveyteen. Uusi kansi on tuotu elementtinä vanhan rakenteen päälle. Peruskorjauksen eteneminen ilmenee todisteena olevasta valvonta- ja tarkastusasiakirjasta. Viimeisintä perusparannustyötä tarkasteltaessa asiassa ratkaisevaa on se, että 2014-2015 peruskorjauksessa ei ole puututtu millään tavalla veden virtauksen ja aukon kokoon. Näin ollen mitään muutosta virtausolosuhteisiin tai vesistöön vesilain 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun tavoin ei ole tapahtunut. Peruskorjauksen jälkeisessä käyttöönottokatselmuksessa 19.12.2014 on ollut läsnä myös Ely-keskuksen edustaja ja tuolloin on todettu, että sillan korjaustyöt on tehty suunnitelmien mukaisesti. Silta on edelleen luvanmukainen.

Hallintopakon määräämiselle ei ole perusteita, koska ongelmat ovat muualla kuin valittajien lain- ja luvanmukaisissa toimissa.

Todisteena oleva kartta osoittaa, että Kurjenlahti on pitkä (noin 5 km) ja erittäin kapea, eikä läpivirtausta ole. Kartasta on myös nähtävissä, että lahden rannoilla on paljon rakennuskantaa. Lisäksi metsien ojitusvesiä valuu Kurjenlahteen. Säännöllistä niittoa on suositeltu, mutta tähän Kurjenlahden asukkaat tai Kurjenlahden suojeluyhdistys ei ole ryhtynyt; ilmeisesti kustannussyistä. Kuten AVI:n samaa asiaa koskevassa aiemmassa päätöksessä on todettu, ovat Kurjenlahden ongelmat seurausta veden virtauksen ja vaihtuvuuden heikkenemisestä, Onalinsalmen sillalla on voimassa oleva lupa vuodelta 1950 ja silta on rakennettu sen ajan määräysten ja työmenetelmien mukaan. Kun huomioidaan perustamisolosuhteet, silta-aukon pohjan syventäminen järven pohjan normaalitasolle ei ole mahdollista vaarantamatta maatukien vakavuutta eikä sillan kannen korottaminen ole käytännössä mahdollista. Silta-aukon syventämisellä ei saavutettaisi sellaista virtaustilavuuden lisääntymistä, jolla olisi asiassa merkitystä. AVI:n viimeksi mainitsema perustelu on asiassa merkittävä, sillä siltarakenteen muuttaminen pystysuoraksi tarkoittaisi samaa kuin patouman poistaminen eli kummallakaan toimenpiteellä ei olisi merkitystä virtaustilavuuden lisääntymiseen.

Aiemmin Kurjenlahden suojeluyhdistys puhui patoumasta, jolla tarkoitetaan nyt uudessa käsittelyssä siltarakenteesta vierineitä kiviä esittäen tällä perusteella, että silta-aukko ei ole pystysuora. Tämä väitetty patouma on osa siltarakenteita, eikä sitä voida poistaa koko sillan siltarakenteita vaarantamatta. Tämä väitetty patouma on todennäköisesti syntynyt jo sillan rakennusvaiheessa aiemmin edellä esitetyin tavoin. Pohjarakenteiden rakentamisvaiheessa 1950-luvulla tapahtuneen sortumisen vuoksi olisi täysin kohtuutonta vaatia tiekuntaa ryhtymään toimenpiteisiin, joiden vuoksi koko juuri peruskorjatus sillan turvallisuus ja kestävyys voisi vaarantua (silta-aukon ruoppaus tai lisävirtausaukkojen rakentaminen) saattamalla kokonaan uusi silta. Olemassa olevaa siltaa ei yksinkertaisesti voi muuttaa siten, että se olisi pohjaan saakka pystysuora, jolloin tämän vaatimuksen toteuttaminen ("lupapaperustusten mukaiseksi") tarkoittaisi käytännössä kokonaan uuden sillan rakentamista.

Asiantuntijalausannon mukaan silta-aukon syventäminen aiheuttaisi erittäin todennäköisesti sillan romahtamisen. Kurenlahden asukkaille on peruskorjauksen aikana annettu mahdollisuus asentaa kustannuksellaan lisävirtausputket siltapenkereeseen vedenvirtauksen parantamiseksi, mutta asukkaat eivät ole tätä toteuttaneet. Lisäksi Ely-keskus on todennut, ettei tiekuntaa voi velvoittaa suorittamaan silta-aukon kohdalla kaivutyötä, joka vaarantaisi sekä penkereen että sillan rakenteita ja voisi tehdä sillasta jopa vaarallisen.

Yhtä kaikki Kurjenlahden rehevöitymisen syynä eivät ole sillan korjaustyöt. Olkoonkin, että vuonna 1950 rakennetun sillan 7 m leveä suuaukko on pienessä määrin voinut pitkällä aikavälillä asiaan osaltaan vaikuttaa. Kurjenlahden vapaa-ajanasunnot on rakennettu myöhemmin kuin silta eli vaatimuksen perusteina esitetyille kiinteistöjen arvonlaskulle ei voida asiassa antaa mitään painoarvoa.

Valittajan käsityksen mukaan Kurjenlahden tilaa ei muuta tai pelasta mitkään Onalinsalmen sillalle tehtävät toimenpiteet, vaan sen sijaan Kurjenlahden suojeluyhdistyksen ja asukkaiden tulisi ryhtyä muun muassa seuraaviin toimenpiteisiin lahden tilan parantamiseksi: kiinteistöjen jätevesikaivot on saatettava tämän päivän säännösten mukaiseksi ja huolehdittava jätehuollosta asianmukaisesti (lopetettava kiinteistöjen jätteiden levittäminen metsiin), on laadittava lahden hoito-/ kunnostussuunnitelma yhdessä Ely -keskuksen kanssa ja haettava Eu- rahoitusta kunnostukseen, alueen kiinteistöjen olisi itse sitouduttava hankkeeseen ja omavastuuraahan keräämiseen ja tavoiteltavaa olisi avata uudestaan läpivirtaus, joka aikaisemmin lahdella on ollut.

Korkeuden osalta Onalinsalmen yksityistien tiekunta toteaa käsityksensä, että silta on vuosikymmenien aikana saattanut hieman painua, kun se on pehmeälle pohjalle rakennettu. Lisäksi Hartolassa on tehty Tainiovirran ruoppausta, joka on vaikuttanut alueen järvien pinnan korkeuteen. Alueen kesäasukkaat on keränneet adressia menneinä vuosina asiasta, koska matalarantaiset lomakiinteistöt joutuivat pidentämään laitureita vesirajan siirtyessä jopa 20 metriä kauemmas rannasta. Muuta selitystä korkeusvaihteluille ei voi olla, koska todisteena esitettävien asiakirjojen perusteella on selvää, että silta-aukkoa ei ole missään vaiheessa pienennetty ja tämän ovat eri viranomaiset todentaneet ja tehdyt korjaustyöt luvamukaisiksi vahvistaneet. Missään vaiheessa ei Onalinsalmen yksityistien tiekunnan toimesta ole tehty toimia, jotka olisivat vaikuttaneet vesistöön. Lisäksi asiassa olennaista ja ratkaisevaa on se, ettei valituksenalaisessa päätöksessä määrättyä hallintopakkoa voida asiantuntijalausuntojen mukaan toteuttaa vaarantamatta sillan turvallisuutta. Onalinsalmen yksityistienkunta ei voi ottaa riskiä, että kaivutöiden vuoksi silta vaurioituu ja mahdollisesti jopa sortuu. Valituksenalainen päätös on kumottava, koska Onalinsalmen yksityistien tiekunta ei ole menetellyt lain tai annettujen lupien vastaisesti, joten hallintopakon määräämiselle ei ole ollut laissa säädettyä perustetta.

Oikeudenkäyntikuluista

Valittaja vaatii, että Kurjenlahden suojeluyhdistys ry on velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut hallinto-oikeudessa täysimääräisenä ja korkolain mukaisine korkoineen. Vaatimus perustuu lakiin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa pykäliin 95 ja 96. Kurjenlahden suojeluyhdistys ei ole tyytynyt mihinkään viranomaispäätökseen, jossa Onalinsalmen silta on todettu luvanmukaiseksi eikä myöskään AVI:n käytännössä samassa asiassa aiemmin antamaan päätökseen, jossa on todettu, että hallintopakkohakemus hylätään, kuten ei myöskään Vaasan hallinto-oikeuden lainvoimaiseen päätökseen, jolla Kurjenlahden suojeluyhdistyksen edellinen hallintopakkohakemus on hylätty. Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n nyt uutena selvityksenä esittämä (AVI:n päätöksen sivu 4, ”Toinen uusi selvitys”) on päivätty 2.11.2016 eli se olisi ollut käytettävissä jo asian aiemmissa vaiheissa. Onalinsalmen yksityistien tiekunnan näkökulmasta näyttää siltä, ettei Kurjenlahden suojeluyhdistys ry esitä kaikkia selvityksiä kerralla, vaan tarkoituksella säästää niitä perustellakseen asian uudelleen käsittelyä aina uudelleen ja uudelleen.

Kurjenlahden suojeluyhdistys tai ainakin sen muutamat edustajat ja ennen yhdistyksen perustamista Kurjenlahden jotkut asukkaat ovat jo useita vuosia työllistäneet tiekuntaa samalla asialla eri keinoin hakien ilmeisesti ulkopuolista maksajaa omien rantojensa kunnostamiseksi kieltäytyen itse ryhtymästä mihinkään suositeltuihin kunnostustoimiin. Sama toiminta jatkunee, jollei Kurjenlahden suojeluyhdistykselle koskaan aiheudu toiminnastaan mitään seuraamuksia.

Jyväskylässä 14.2.2023

Elina Saari

Asianajaja

LIITTEET/ TODISTEET

Valituksenalainen päätös

Tiedoksisaantikirje

Urtti Asianajotoimisto Oy | Kauppakatu 27 A 7, 40100 Jyväskylä | +358 (0) 400 565 361 | Y-tunnus 2934836-9

asianajaja Elina Saari, 050 336 93 26, elina.saari@urtti.fi | asianajaja Eero Urtti, 044 222 38 98, eero.urtti@urtti.fi

1. Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 päätös 1841/1152/79
Teema: silta-aukon leveys on oltava vähintään 7 metriä.
2. Keski-Suomen Tie- ja vesirakennuspiirin siltasuunnitelman tarkastus 26.7.1979
Teema: sillan kansi on uusittu vanhoille maatuille siten, että silta-aukko ei pienene; olosuhteita ei vesistön osalta muuteta, joten vesioikeuden lupaa ei tarvita; osoittaa, että korjaustoimenpiteet on ollut luvanmukainen.
3. Keski-Suomen Tie- ja vesirakennuspiirin pöytäkirja 20.11.1979
Teema: todettu sillan rakennetun piirustusten mukaisesti ja täyttävän TVL:n antamat normit, penkereen täyttöjen osalta pöytäkirjassa on mainittu, että täyttö riittävä, mutta jouduttu ylittämään runsaasti suunnitellun massamäärän; Tämä tukee maaperätutkimusta, joka kertoo pohjan epävakaudesta. Koska pohja ei ole ns. vakaata maata, on pohjaa jouduttu täyttämään enemmän, koska pohja on antanut hiukan periksi. Lisätäyttömaalla ei ole pienetty silta-aukkoa, vaan korjattu pettävää epävakaata pohjaa.
4. Hämeen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto 11.8.2011
Teema: silta vastaa Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 päätöstä 1841/1152/79 eli silta on luvanmukainen eikä perusteita sen muuttamiselle ole.
5. Hämeen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto 10.6.2013 (HAME-LY/238/07.00/2013) Teema: Ely-keskus suorittanut paikalla tarkastuksen 8.5.2013 ja todennut, ettei suunnitellusta korjaushankkeesta aiheudu vesilain 3:2:ssa tarkoitettuja muutoksia, eikä AVI:n lupaa tarvita.
6. Rakennustekninen Palvelu Arto Väiste Tmi. työmaan valvonta- ja tarkastusasiakirja
Teema: peruskorjauksen kohteena vain sillan kansi ja päällysmateriaalit, silta-aukon koko ei ole muuttunut eli remontin jälkeen silta vastaa edelleen alkuperäistä lupaa; käyttöönottokatselmuksessa 19.12.2014 on ollut läsnä myös Ely-keskuksen edustaja ja todettu, että sillan korjaustyöt on tehty suunnitelmien mukaisesti.
7. Rakennusmestari Pauli Mäkelän 22.12.2015 lausunto
Teema: sillan korjaustyö tehty suunnitelman mukaisesti ja Ely-keskus hyväksynyt suunnitelman eli silta on lupien mukainen; silta-aukon kohdalla ei suoritettu kaivu- eikä täyttötöitä eli korjaustyö ei ole vaikuttanut veden virtaukseen; siltapenger sijaitsee pehmeikön päällä ja maatuet rakennettu hirsiarinan varaan eli silta-aukon kohdan kaivutyö vaarantaisi penkereen ja sillan rakenteita, eikä kaivutöihin kannata ryhtyä.
8. Hämeen Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto 9.2.2016
Teema: korjaustyölle asetetut ehdot, joita myös noudatettu; Silta-aukon syventämisellä ei ole virtaavan veden määrään merkittävää vaikutusta, koska Kurjenlahdessa ei ole läpivirtausta eli määrätyn hallintopakon perustelut ovat virheelliset (perustuvat väärään tietoon).
9. Etelä-Suomen Aluehallintoviraston 19.4.2016 päätös (ESAVI/9388/2015)
Teema: samassa asiassa aiemmin annetun päätöksen perustelut; päätöksessä on todettu, että Kurjenlahden ongelmat ovat seurausta veden virtauksen ja vaihtuvuuden heikkenemisestä, Onalinsalmen sillalla on voimassa oleva lupa vuodelta 1950 ja silta on rakennettu sen ajan määräysten ja työmenetelmien mukaan. Kun huomioidaan perustamisolosuhteet, silta-aukon

pohjan syventäminen järven pohjan normaalitasolle ei ole mahdollista vaarantamatta maatu-
kien vakautta eikä sillan kannen korottaminen ole käytännössä mahdollista. Silta-aukon syven-
tämällä ei saavutettaisi sellaista virtaustilavuuden lisääntymistä, jolla olisi asiassa merkitys-
tä.

10. Kartta Onalinsalmen silta

Teema: sillan sijainti, rantarakentamisen määrä, Kurjenlahti on kapea, eikä läpivirtausta ole;
osoittaa, että rehevöitymiseen ja veden virtaamaan vaikuttaa myös muut seikat kuin silta-
aukko.

11. Di Erkki K Huhtasen lausunto 11.8.1964 lausunto Onalinsalmen sillan aukon suuruuden ja pe-
rustamissyvyyden määrittämiseksi

Teema: kyseessä ollut heikossa kunnossa oleva noin 7 metrin vapaa-aukolla varustettu hir-
siarkkuinen puusilta, nykyisen hirsiarinnan kestävydestä ei ole ollut varmuutta. Osoittaa sen,
millaisesta pohjarakenteesta ja millaisesta sillasta on jo 1960-luvulla ollut kysymys.

12. Kustannusarvio 11.4.1979 Onalinsalmensillan kansirakenteen ja penkereen rakentamisesta

Teema: osoittaa, että 20 m³ kiviheitoketta on käytetty luvallisesti ja suunnitelmien mukaan, sil-
ta rakennettu kivipenkereen päälle (kivipenkere ei voi olla pystysuora), siltarakenne on ollut
kuvatunlainen jo vuosikymmeniä, silta ei ole luvanvastainen, vaan työt on kunnan toimesta hy-
väksytty, ei perustetta velvoittaa nykyistä tiekuntaa uhkasakon nojalla toimenpiteisiin siltara-
kenteen muuttamiseksi

13. Hartolan kunnan kunnanvaltuuston 4.6.1979 pöytäkirja avustuksen myöntämisestä Onalin-
salmen ykistyistien sillankannen tekoon

Teema: siltarakenne on ollut kuvatunlainen jo vuosikymmeniä, silta ei ole luvanvastainen, vaan
työt on kunnan toimesta hyväksytty, ei perustetta velvoittaa nykyistä tiekuntaa uhkasakon no-
jalla toimenpiteisiin siltarakenteen muuttamiseksi

14. Piirustus sillasta 29.8.1979

Teema: siltarakenne, silta on rakennettu heittokivien päälle, joten suuaukko ei koskaan ole
voinutkaan olla suora. Kivet eivät pysy pystysuorassa kasassa. Suu-aukko olisi voinut suora
vain, jos se olisi tehty betonista. Väite sillan luvanvastaisuudesta ei pidä paikkaansa, sillan va-
paa-aukko 7400 eli sama kuin tänä päivänä, siltarakenne ollut samanlainen vuosikymmeniä,
silta ei ole luvanvastainen, ei perusteita velvoittaa tiekuntaa muuttamaan siltarakennetta.

15. Insinööritoimisto Geo-Control Oy:n pohjatutkimusraportti 27.8.2014

Teema: nykyisen maapenkereen eikä salmen pohjan rakenteesta ole tarkempaa tietoa, paino-
kairauksen mukaan perusmaa on löyhää, osoittaa oikeaksi esitetyn käsityksen kiviperustuksista
(pehmeälle maalle on pitänyt rakentaa pohja heittokivistä → eikä kivistä voida tehdä pysty-
suoraa rakennelmaa → sillan vedenalainen osa on ollut aina malliltaan piirustusten osoitta-
man mallinen ja sellainen kuin se nyt on → rakenne ei kestä muutoksia) ja siitä, ettei siltara-
kenne todennäköisesti kestäisi muutoksia.

16. Vaasan hallinto-oikeuden päätös 19.2.2019 diaarinumero 01276/17/5211

Teema: lainvoimainen päätös samassa asiassa ja sen perustelut, huomioon otetut ja ratkaistut asiat, asiaa ei tule uuden hakemuksen perusteella tästä poikkeavasti ratkaista.

17. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös 10.11.2021 diaarinumero 2674/1/20

Teema: Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen lainvoimaisuus ja KHO:n kannanotto asiaan.

18. Kymijoen vesi ja ympäristö ry:n tutkimusraportti no 411/2018

Teema: Kurjenlahti on ollut mukana Hartolan, Heinolan ja Sysmän vesistötutkimuksissa. Pohjanläheinen vesi oli hapetonta kahdeksassa tutkituista järvistä. Näistä kuitenkin vain Rautaveden Kurjenlahdella oli havaittavissa selvää sisäistä fosforikuormitusta. Onalinsalmen sillalla ei ole merkitystä Kurjenlahden sisäiseen fosforikuormitukseen. Samaisessa tutkimuksessa todetaan SYKE:n pitavesien ekologisen tilan luokittelussa (Suomen ympäristökeskus 2017b) Kurjenlahden tilan olevan hyvä. Samaisista SYKE:n vesien ekologisen tilan luokittelukartoista ilmenee, että Kurjenlahden tila on samalla tasolla Angesselän, Rautaveden ja Jääsjärven ekologisen tilan kanssa. Kurjenlahden vedenlaatu on arvioitu erittäin hyväksi ja olevan lähellä luonnontilaista vettä.

19. Valokuvat siltarakenteista 3 kpl

Teema: Siltarakenteet

PÄÄTÖS

Nro 3/2023

Dnro ESAVI/18135/2022

5.1.2023

ASIA

Hallintopakkohakemus Onalinsalmen sillan palauttamiseksi lainmukaiseen tilaan, Hartola

HAKIJA

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry

VASTAPUOLI

Onalinsalmen yksityistien tiekunta

VIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on vesilain (587/2011) 1 luvun 7 §:n 1 momentin nojalla toimivaltainen lupaviranomainen käsittelemään lain 14 luvun 4 §:ssä tarkoitetun hakemuksen.

HALLINTOPAKKOHAKEMUS

Vaatimukset

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry (*yhdistys*) on 6.5.2022 Etelä-Suomen aluehallintovirastossa vireille panemassaan ja myöhemmin täydentämässään hallintopakkohakemuksessa vaatinut, että Onalinsalmen yksityistien tiekunta (*tiekunta*) veloitetaan palauttamaan Onalinsalmen sillan silta-aukko syvyydeltään, leveydeltään ja korkeudeltaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman vesilupapäätöksen mukaiseksi. Vaihtoehtoisesti tiekunta on veloitettava rakentamaan tiepenkereeseen lisävirtausaukko tai -aukkoja.

Perusteet

Lääninhallitus on 1.7.1950 myöntänyt Onalinsalmen sillalle vesitalousluvan vesioikeuslain nojalla sillä edellytyksellä, että silta rakennetaan lupahakemuksen liitteenä olleen piirustuksen mukaisesti. Kyseisen, 12.4.1950 päivätyn, liitepiirustuksen mukaan silta-aukko on sellainen, että sen maatuet ovat pystysuorat ja että silta-aukko on muodoltaan lähestulkoon suorakaide, jonka leveys on siis lähes sama ylhäältä aukon pohjaan asti.

Lääninhallituksen päätöksen mukaan silta-aukko on tehtävä vähintään seitsemän metrin levyiseksi. Lääninhallitus on lupapäätöksessä ottanut huomioon myös 11.4.1950 annetun aukkolausunnon, jonka mukaan silta voitiin rakentaa "uiton ja veneliikenteen vaatimalla tavalla" ja niin, että sillan "perustamissyvyys" on "järven pohjan korkeudella". Lääninhallituksen päätöstä ei ole koskaan lupaviranomaisen toimesta muutettu. Päätöksen lupaehdot ovat näin ollen edelleen voimassa sekä tienpitäjän velvollisuuksiin että vesistön muiden käyttäjien oikeuksiin nähden.

Silta on rakennettu vesitalousluvan edellyttämän liitepiirustuksen mukaisesti. Tämä selviää vuoden 1964 aukkolausunnosta. Mikkelin maanviljelysinsinööripiirin diplomi-insinööri on laatinut aukkolausunnon tuolloin suunnittelun asteelle jäänyttä sillan kunnostus- tai rumpuhanketta silmällä pitäen. Rumpuputkea ei koskaan tehty. Mitään muitakaan muutoksia siltaan ei tiettävästi tehty. Sen sijaan tiekunta on vuonna 1979 teettänyt siltasuunnitelman sillan kansirakenteen uusimista varten. Sillan kantta koskevasta suunnitelmasta näkyy, että sillan alkuperäiset hirsiset maatuet on jossain vaiheessa vuoden 1964 jälkeen, ilmeisesti 1970-luvun alussa, korvattu betonisilla maatuilla. Samalla silta-aukon syvyyttä ja leveyttä on olennaisesti pienennetty ilman uutta lupakäsittelyä lääninhallituksen päätöksen vastaiseksi.

Muutostöiden seurauksena silta-aukon alkuperäinen ja lupaehtojen mukainen suorakaidemuoto on saatettu kiviheitoketäytöllä lähinnä V-aukkotyypiseen muotoon. Silta-aukon yläosan betonisten maatuken jänneväli täyttää edelleen 7,4 m:n levyisenä lääninhallituksen vesitalousluvan edellytyksen, mutta nykyiseen muotoonsa kavennettuna aukon leveys jää kuitenkin paljon alle seitsemän metrin. Aukon leveys on pohjan tasolla Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) 8.2.2016 antaman lausunnon liitekartan merkinnän mukaan ainoastaan 1,75 m.

Silta-aukon nykyinen pohja ei myöskään muutosten jälkeen ole järven pohjan tasolla, vaan aukon pohja on valvontaviranomaisen selvitystenkin nojalla perustamissyvyyttä paljon korkeammalla. ELY-keskuksen 19.6.2014 päiväämän mittaustuloksen mukaan vesisyvyys aukon kohdalla oli vain 0,2–0,7 m, ja on huomattavasti pienempi kuin sitä ympäröivällä vesialueella.

ELY-keskus on merkinnyt lausunnossaan 8.2.2016 sillan vaakasuoran pohjan korkeudeksi $N_{60}+91,1$ m. Näin ollen nykyisen aukon pohja on 1,6 m ylempänä kuin alkuperäisen aukon pohja, joka vuoden 1964

aukkolausunnon mukaan on korkeudella +89,5 m. Silta-aukon keskialivesyvyys on merkinnän mukaan +91,7 m. Näillä ELY-keskuksen tiedoilla nykyisen aukon keskialiveden aikainen syvyys on $(91,7 - 91,1 =) 0,6$ m ja alkuperäisen aukon $(91,7 - 89,5 =) 2,2$ m. Näin ollen keskialaveden korkeudella alkuperäisen, luvan saaneen aukon vesisyvyys oli huomattavasti nykyistä vesisyvyyttä suurempi.

Sillan muutettu nykyinen silta-aukko ei mahdollistaisi uittoa, eikä turvallista moottoriveneliikennettä. Aukon mataluus asettaa ajoittain esteen jopa sou-tuveneilylle. Lupapäätöksessä asetettu ehto siitä, että sillan alitse tulee voida liikennöidä veneellä, ei siten täyty.

Yhdistys on kahdesti aikaisemminkin esittänyt aluehallintovirastossa samat, tässä toistetut hallintopakkovaatimukset. Aluehallintovirasto hylkäsi 19.4.2016 päätöksellään nro 78/2016/2 hakemuksen katsoen, että silta-aukko ei ollut laittomassa tilassa. Yhdistyksellä ei ollut vielä tuolloin mahdollisuutta perustella vaatimuksiaan nykyisen sillan luvanvastaisuuden osoittavalla lupapäätöksen liitepiirustuksella. Hankittuaan maakunta-arkistosta liitepiirustuksen yhdistys laittoi vireille toisen hallintopakkohakemuksen. Aluehallintovirasto hyväksyi 29.8.2017 päätöksellään nro 183/2017/2 hakemuksen. Tiekunta haki kuitenkin päätökseen muutosta. Vaasan hallinto-oikeus kumosi 19.2.2019 aluehallintoviraston päätöksen päätöksellään nro 19/0028/2 ja korkein hallinto-oikeus ei myöntänyt asiassa valituslupaa.

Yhdistys on nyt esittänyt kolme uutta selvitystä, joita ei ole esitetty aluehallintovirastossa eikä Vaasan hallinto-oikeudessaan asian käsittelyn aikaisemmissa vaiheissa.

Ensimmäinen selvitys on rakennustekniikan asiantuntija Veikko Heinon 8.2.2022 laatima lausuma ja laskelma sillan nykytilan vesipoikkileikkauksesta, jolla on tärkeä merkitys aukossa tapahtuvien virtaamien volyymin arvioitaessa. Heinon laskelman mukaan keskiylivedenkorkeus (MHW) on +92,49 m, jolloin alkuperäisessä ja toteutetussa suunnitelmassa syvyydeksi tulee kolme metriä vesipoikkileikkauksen ollessa 21 m^2 . Keskialivedenkorkeus (MNW) on +91,71 m, syvyys 2,21 m ja vesipoikkileikkaus $15,5 \text{ m}^2$. Vastaavasti keskivedenkorkeudella (MW) $N_{60} + 92,25$ m vesipoikkileikkaus on $19,2 \text{ m}^2$. Kun niitä verrataan nykytilanteen mukaisiin poikkileikkauksiin, jotka ovat MHW $6,1 \text{ m}^2$, MNW $1,5 \text{ m}^2$ ja MW $4,5 \text{ m}^2$, on voitu todeta, että erot ovat 3,4–10,6-kertaiset.

Heinon laskelman perusteella silta-aukon vesipoikkileikkaus on siis pienentynyt olennaisesti. Kriittisellä keskialivedenkorkeudella alkuperäinen aukko oli yli kymmenen kertaa suurempi kuin nykyinen aukko. Heinon poikkileikkauksilaskelma on perustunut vuoden 1979 siltapiirustukseen ja Hartolan kunnan ympäristönsuojelutarkastajan maastomuiston 5.10.2015 mittaus-tietoihin. Heinon laskelmassa alkuperäisen aukon pohjan on vuoden 1964 aukkolausunnon tiedon mukaisesti katsottu olevan tasossa +89,5 m. Heinon laskelma on matemaattinen fakta, mutta sen merkitystä vähentää se, ettei aukkokuvan muotoa ole siinä määritelty nykytekniikan mittauslaitteilla.

Toinen uusi selvitys on yhdistyksen toimeksiannosta 2.11.2016 teknisin laittein tehty Onalinsalmen sillan vesipoikkileikkausprofiili. Maanmittauspalvelu Puttonen Oy:n profiilikuvasta nähdään suoraan, että silta-aukon muoto ei ole lupaehtojen mukainen suorakaide. Siitä voidaan niin ikään välittömästi todeta, että alkuperäisen ja luvanmukaisen silta-aukon vesipoikkileikkauksen vesiala on huomattavasti nykyisen kavennetun ja järven pohjasta korotetun aukon vastaavaa vesialaa suurempi. Lisäksi Puttosen profiilikuvion mukaan aukon alin kohta ($N_{60}+91,49$ m) olisi lähes kaksi metriä korkeammalla kuin alkuperäisen sillan pohja (+89,50 m). Profiilikuvasta on myös tehtävissä tarkempiin laskelmiin perustuvia havaintoja, joita ei ole ennen esitetty siltaan liittyvissä yhteyksissä.

Kolmas uusi selvitys on sillanrakennustekniikan asiantuntija, diplomi-insinööri Pertti Heron 25.2.2022 antama lausunto, joka perustuu "vanhan sillan" piirustuksen ja "uuden sillan" pohjan profiilikuvan 2.11.2016 mittauksiin (Maanmittauspalvelu Puttonen Oy). Vedenkorkeudet MHW ja MNW perustuvat vuoden 1979 siltasuunnitelmaan ja MW Hartolan kunnan maastomuistioon (5.10.2015). Alkuperäisen pohjan korkeus on +89,50 m vuoden 1964 aukkolausunnon mukaisesti. Heron laskelman mukaan vanhan sillan vesipoikkileikkaus on korkeudella MHW 19,84 m², korkeudella MW 18,17 m² ja korkeudella MNW 14,45 m². Kun Maanmittauspalvelu Puttonen Oy:n profiilikuvan mukaan uuden sillan vesipoikkileikkaus on korkeudella MHW 4,33 m², korkeudella MW 2,78 m² ja korkeudella MNW 0,40 m², uuden sillan vesipoikkileikkaus on näillä eri vedenkorkeuksilla alentunut 78,2 %, 84,7 % ja 97,2 %.

Kun Heinon lausunnossa alkuperäisen sillan ja nykyisen sillan vesipoikkileikkauserot olivat 3,4–10,6-kertaiset, Heron lausunnon tiedoilla vastaavat erot ovat jopa 4,6–36-kertaiset. Lausuntojen erot johtuvat ennen kaikkea siitä, että Puttosen profiilikuvan mukaan aukon pohja on ylempänä kuin Hartolan kunnan maastomuistion mittauksessa, jota Heino on käyttänyt. Lisäksi Hero on laskenut alkuperäisen sillan poikkileikkausalat ottaen huomioon hirsiaukkujen lievän poikkeaman pystysuunnassa ja saanut näin Heinoa pienemmät alkuperäisen sillan vesipoikkileikkaukset. Siten Heron laskelmassa nykyisen sillan poikkileikkausalat ovat pienemmät kuin Heinon laskelmassa, mistä seuraavat Heron lausunnon suuremmat suhteelliset erot.

Lopputulos on Heinon sekä Puttosen ja Heron mittaus- ja laskelmatuloksissa sama: luvansaanut alkuperäinen silta ja nykyinen luvaton silta eivät ole sama, vaan aivan eri silta. Mikkelin lääninhallituksen Onalinsalmen sillalle 1.7.1950 myöntämä vesitalouslupa on jäänyt sellaisenaan voimaan. Silta-aukon muodon, syvyyden ja leveyden olennainen muuttaminen olisi edellyttänyt vesilakien säännösten nojalla annettavaa uutta vesitalouslupaa.

Tie- ja vesirakennuspiirin kunnossapitopäällikölle osoitetusta apulaispiiri-insinöörin kirjoituksesta 26.7.1979 ilmenee, että sillan kansi uusitaan vanhoille maatuille eli siis siltaan jo ennen sen kannen uusimista rakennettujen vuoden 1979 siltasuunnitelmasta näkyvien vahvojen betonisten tukien

varaan. Tämä tukien uusiminen muiden vuoden 1950 lupaehdoista poikkeavien muutostöiden ohella olisi edellyttänyt uutta lupakäsittelyä ja vesitalouslupaa. Onalinsalmen silta ei ole tällä hetkellä luvanmukainen.

Vaasan hallinto-oikeus, jolta asiaa käsitellessään puuttui muun ohella Heimon ja Heron lausumiin ja laskelmiin sekä Maanmittauspalvelu Puttonen Oy:n profiilikuvaan perustuva selvitys, katsoi päätöksessään, että vaikka nykyinen Onalinsalmen silta ei täysin vastaa vesitalousluvan perusteena olleen liitepiirustuksen rakenteita, silta-aukon määräysten vastaisuus ei edellytä sen palauttamista luvanmukaiseen tilaan, koska silta-aukon koko on riittävän suuri estämään veden patoutumisen. Vaasan hallinto-oikeuden käsitys ei perustu lakiin. Silta ei saa padottaa, eikä tämä ollut lääninhallituksen päätöksen ehto. Se ei olisi voinutkaan olla päätöksen ehto, sillä mikään silta ei tietenkään saa padottaa vettä. Jos nimittäin silta padottaisi, se olisi pato eikä silta. Lisäksi aluehallintovirasto ei voisi lupaviranomaisena olla sitä mieltä, että se vain muodon vuoksi asettaa vesitalousluvassa silta-aukon syvyyttä, leveyttä, korkeutta ja pohjan tasoa sekä uittoa ja vesiliikennettä koskevat määräykset, eikä niitä tarvitse noudattaa, jos aukko ei padota vettä. Tosiasia on se, että nykyinen silta ei rakenteiltaan vastaa alkuunkaan vesitalousluvan perusteena olleen liitepiirustuksen rakenteita.

ELY-keskuksen taholta on kerrottu, että Mikkelin Maanviljelysinsinööripiiri olisi muuttanut vuoden 1964 aukkolausunnolla sitovasti lupapäätöksen ehdot. Vesitalouslupaa tai sen ehtoja voi kuitenkin muuttaa vain toimivaltainen lupaviranomainen säädettyjen säännösten puitteissa. Maanviljelysinsinööripiirin tai tie- ja vesirakennuspiirinkään antama aukkolausunto ei siten voi olla peruste lupaviranomaisen antamasta lupapäätöksestä poikkeavan sillan rakentamiseen.

Silta-aukossa tapahtuvissa virtaamavaikutuksissa on kysymys kahdesta eri virtaamasta: Kurjenlahden ja sen valuma-alueen sadannan aiheuttamasta virtaamasta (I) ja koko Jääsjärven alueen tilapäisistä olosuhteista (paikallinen sade ja tuuli) johtuvien Kurjenlahden ja järven pääaltaan veden korkeuserojen aiheuttamasta virtaamasta (II).

Vuoden 1964 aukkolausunnossa on laskettu valuma-alueen sadannan aiheuttama virtaama I, mikä on Kurjenlahdesta pois päin suuntautuvaa virtaamaa. Tuulista ja sateista johtuvat vedenpinnan korkeuserot Kurjenlahden ja pääaltaan välillä aiheuttavat taas virtaamia II, jotka voivat virrata silta-aukosta molempiin suuntiin riippuen siitä, missä vedenpinta kulloinkin on korkeammalla.

Virtaama I on hyvin pieni, kuten vuoden 1964 aukkolausunnossakin on todettu, eikä sen suuruus riipu aukon koosta vaan alueen sadannasta. Pitkällä poutajaksolla virtaama I voi jäädä lähes nolnaan, oli aukon koko mikä hyvänsä. Jos aukko on hyvin pieni, virtaus kestää kauemmin, mutta kuten tuossa vuoden 1964 aukkolausunnossa on pantu merkille, melko pienikin aukko olisi teoriassa riittävä.

Virtaama II sen sijaan riippuu altaiden vedenpintojen korkeuseroista ja aukon koosta eli virallisen aukkomitoitusohjeiston mukaisesti toisin lausuttuna: *"Sillan vesiaukon vedenjohtokyky riippuu lähinnä aukon vesipoikkileikkausalasta ja aukon ylä- ja alapuolisten vesipintojen erosta"* (Siltaopas, s. 30).

Koska Onalinsalmen sillan virtaama I on hyvin pieni, ajoittain jopa nolla, voi päältäan tilapäisesti korkeamman veden puolelta tapahtuva virtaus II olla virtaamaa I paljonkin suurempi. Tällöin vettä voi virrata runsaastikin päältätaasta Kurjenlahteen, mikä parantaa lahden vedenlaatua. Virtaama II:n määrään vaikuttaa siis fysiikan lakien mukaan vedenpintojen korkeusero ja vesiaukon koko. Korkeuseron ollessa vakio virtaaman suuruus on suoraan verrannollinen vesiaukon poikkileikkausalaan.

Nykyisen silta-aukon luvanvastainen pienuus vähentää siis tilapäisolosuhteista johtuvia virtaamia, mikä on seurausta myös siitä, ettei aukon pohja ole enää sillan kohdalla järven pohjan tasolla vaan paljon korkeammalla. Yhdistyksen nyt vaatimat, silta-aukon suurentamiseen tähtäävät, muutokset lisäisivät virtaamia Kurjenlahden vedenlaatua suuresti parantavalla tavalla.

Vaasan hallinto-oikeuden päätös perustuu vuoden 1964 aukkolausunnolle. Tästä yhdistys on saanut lausunnon tekniikan tohtori, professori, korkeimman hallinto-oikeuden ympäristöasiantuntijaneuvos ja European Water Associationin presidentti Pertti Seunalta. Lausuntoa ei ole liitetty hakemukseen, mutta sen mukaan vuoden 1964 aukkolausunnon padotuslaskelma ei ole riittävä eikä edes haittojen arvioinnin kannalta oleellinenkaan kriteeri asiassa.

Sillan nykytila on jo aiheuttanut Kurjenlahden voimakasta rehevöitymistä ja vedenlaadun huononemista, mikä on vahingoittanut etenkin Kurjenlahden kalakantaa, mutta myös koko alueen eliöstöä. Kurjenlahden tilan huononeminen on vähentänyt lahden soveltuvuutta virkistyskäyttöön, millä on suuri merkitys rantakiinteistöjen arvolle. Silta-aukon lähes olematon koko on nykyisellään johtanut siihen, että Kurjenlahti on niin sanotusti lähes suljettu järvi ekosysteemi. Kurjenlahden luontainen tila on ollut osa suurta vesistöä, johon kuuluvat suuret vesistöt Rautavesi ja Jääsjärvi. Kurjenlahden järvi ekosysteemi on rakentunut 1850-luvun vesistöjen laskun jälkeen tasapainoon, jonka Onalinsalmen silta on hajottanut. Kun vesistö lähtee rehevöitymään, se tapahtuu ensin hiljaa ja sen jälkeen hyvin nopealla vauhdilla. Täten siltapenkereen haittavaikutukset ovat alkaneet asteittain korostua viimeisen 50 vuoden aikana, kiihdyttävimpänä tekijänä sillan 1970-luvulla tehty muutostyö, joka pienensi aukkoa tavalla, jonka johdosta tilanne nykyisellään alkaakin olla kestämaton. Vedenlaadun huonontuminen näkyy muun muassa verkkojen nopeana limoittumisena. Pohjamudasta nousee rikkivedyn haju. Muutokset näkyvät kalalajistossa. Kurjenlahdesta saatiin ennen muun muassa siikaa, taimenta, kuoretta, salakkaa ja säynettä. Pohjassa esiintyi kivisimppua ja kivennuoliaisia. Näitä kalalajeja ei enää lainkaan esiinny lahdessa. Myös kasvillisuudessa näkyy muutoksia. Ahvenvita ja runsaasti happea vaativat uistinviita ja järvisätkin ovat kadonneet.

Järvikaisla ja lumme ovat vähentyneet. Ulpukka ja järvikorte ovat runsastuneet. Kahta vielä 1992 peruskarttaan merkittyä pientä saarta ei enää ole. Koko lahden olemassaolo on uhattuna. Onalinsalmen sillan virtausta on lisättävä Kurjenlahden vesiluontoon kohdistuvien haittavaikutusten torjumiseksi.

Kurjenlahden vedenlaadun huonontuminen alkoi näkyä jo 1980-luvun alussa. Lahden rannanomistajat ovat jo 30 vuoden ajan edellyttäneet ensin suullisesti ja myöhemmin kirjallisesti, että paikallinen ympäristönsuojeluviranomainen ryhtyisi silta-asiassa sen vaatimiin toimiin.

Onalinsalmen siltaa on ilman uutta lupakäsittelyä muutettu sille myönnetyn vesitalousluvan ehtojen vastaiseen laittomaan tilaan ja luvattoman muutoksen seurauksena Kurjenlahteen on syntynyt ainakin todennäköisiä tai mahdollisia haittavaikutuksia. Hallintopakkohakemus on siten hyväksyttävä.

Hakemukseen on liitetty muun ohella Veikko Heinon 8.2.2022 päivätty lausunto sekä laskelma, Maanmittauspalvelu Puttonen Oy:n korkeusmittausasiakirja 2.11.2016 sekä Pertti Heron vesipoikkileikkausta koskeva, 25.2.2022 päivätty lausunto ja laskelma 25.2.2022.

AIKAISEMMAT PÄÄTÖKSET

Mikkelin lääninhallitus on 1.7.1950 antamallaan päätöksellä (No D. 1841, 1152/D 79/50) myöntänyt Aarne Lepistölle luvan hakemukseen liitetyn suunnitelman mukaan rakentaa silta Hartolan pitäjän Kirkkolan kylässä olevaan Onalinsalmeen. Lupaehdoissa on todettu muun muassa, että silta-aukon tulee olla vähintään seitsemän metrin levyinen, sillan kannattajien alareunan tulee olla kaksi metriä keskitalvaveden korkeutta ylempänä, uitoa tulee voida harjoittaa esteettömästi ja siltatyön päätyttyä kaikenlaiset rakennusjätteet tulee tarkoin poistaa vesistöstä.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 9.4.2016 antamallaan päätöksellä 78/2016/2 hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakkohakemuksen koskien Onalinsalmen sillan kohdalla olevan patouman poistamista. Hakemukseen liitetyn siltapiirustuksen perusteella edellytyksiä hallintopakkomääräysten antamiseen ei ole ollut.

Aluehallintovirasto on perustellut päätöstään seuraavasti. Mikkelin lääninhallituksen päätöksen (No D. 1841, 1152/D 79/50) liitekartan perusteella Onalinsalmen silta-aukon pohjan korkeus on suunniteltu olevan korkeudessa $N_{60}+91,10$ m. Silta-aukon vapaa leveys aukon yläosassa on 7,4 m. Aukon leveys pohjassa on perustamisolosuhteiden ja penkereiden luiskien takia noin 1,75 m. Hartolan ympäristönsuojelutarkastajan 5.10.2015 suorittamien mittausten perusteella silta-aukon todellinen pohjan korkeus aukon keskilinjalla on noin $N_{60}+91,08$ m—+ 91,28 m. Verrattaessa tätä edellä mainittuun liitekarttaan selviää, että luvan puolesta silta-aukon 1,75 m leveää pohjaa voisi syventää niiltä osin, jotka jäävät korkeuksien $N_{60}+91,10$ m ja

N₆₀+91,28 m väliin. Saavutettavalla virtaustilavuuden lisääntymisellä ei kuitenkaan olisi vaikutusta hakijan perusteluissaan esittämiin haittoihin.

Mikkelin lääninhallituksen päätöksen mukaan sillan kannattajien alareuna tulee asettaa kaksi metriä keskitulvavettä korkeammaksi. Hakijan mukaan silta on vajonnut, jolloin se ei enää täytä edellä mainittua lupaehtoa. Koska silta on perustettu noin kahdeksan metriä paksulle pehmeikölle, silta on todennäköisesti painunut vuosikymmenien saatossa. Silta-aukon alituskorkeuden korottaminen ei poistaisi varsinaista ongelmaa Kurjenlahdella eli sitä, että vesi ei virtaa eikä vaihdu kunnolla Onalinsalmen tiepenkereen takia. Mikäli silta-aukon kohdalla ei ole riittävästi vettä, ei sillan alituskorkeuden nostaminen muuta asiaa.

Kurjenlahden ongelmat ovat seurausta veden virtauksen ja vaihtuvuuden heikkenemisestä. Onalinsalmen sillalla on voimassa oleva lupa vuodelta 1950, ja silta on rakennettu sen ajan määräysten ja työmenetelmien mukaan. Kun huomioidaan perustamisolosuhteet, silta-aukon pohjan syventäminen järven pohjan normaalitasolle ei ole mahdollista vaarantamatta maatumien vakavuutta eikä sillan kannen korottaminen ole käytännössä mahdollista. Edellytyksiä hallintopakkomääräysten antamiseksi ei ole.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 29.8.2017 antamallaan päätöksellä nro 183/2017/2 hyväksynyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakohakemuksen ja määrännyt Onalinsalmen yksityistien tiekunnan (käyttöoikeusyksikkötunnus 000-2006-K37678) palauttamaan Onalinsalmen sillan silta-aukon syvyydeltään, leveydeltään ja korkeudeltaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen mukaiseksi tai rakentamaan tiepenkereeseen lisävirtausaukon. Keskivedenkorkeudella lisävirtausaukon virtaussuuntaa vastaan kohtisuorassa tasossa olevan vesipoikkileikkauksen ja olemassa olevan silta-aukon vastaavan vesipoikkileikkauksen pinta-alojen summan tulee olla vähintään yhtä suuri kuin Mikkelin lääninhallituksen päätöksen 12.4.1950 päivätyn liitepiirustuksen silta-aukon vastaava vesipoikkileikkauksen pinta-ala. Päävelvoite on täytettävä 31.12.2019 mennessä. Aluehallintovirasto on asettanut päävelvoitteen täyttämiseksi 5 000 euron sakon uhan.

Aluehallintovirasto on perustellut päätöstään muun ohella seuraavasti. Asiassa on selvitetty, että Onalinsalmen sillan silta-aukon mitat eivät nykytilanteessa ole Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen mukaiset. Siltaa on jossain vaiheessa ilman uutta lupakäsittelyä muutettu, ja samalla on pienennetty ainakin silta-aukon vapaata syvyyttä ja leveyttä. Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n ensimmäisessä hallintopakohakemuksessa olleet pituus- ja poikkileikkauspiirustukset lienevät olleet näiden vaiheiden piirustuksia. Tiekunta vastaa tienpitäjänä yksityistiehen kuuluvasta sillasta. Sillan muutostöihin olisi tullut hakea vesilain mukainen lupa.

Onalinsalmen sillan silta-aukon pienentämisestä on aiheutunut sellaisia vesilain 3 luvun 2 §:ssä mainittuja kiellettyjä muutoksia vesistön syvyyteen ja virtaamaan, jotka aiheuttavat vesistön tilan huononemista, melkoisesti

vähentävät vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön sekä aiheuttavat vahinkoa tai haittaa kalakannoille.

Onalinsalmen yksityistien tiekunta on vastoin Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antamaa päätöstä pienentänyt Onalinsalmen sillan silta-aukon vapaita mittoja, mistä on aiheutunut vesilain 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja seurauksia. Onalinsalmen yksityistien tiekunta on menettelyllään rikkonut vesilain edellä kerrottuja säännöksiä, ja tiekunta on määrättävä oikaisemaan se, mitä se on vesilain säännösten vastaisesti tehnyt. Onalinsalmen sillan silta-aukko on joko muutettava vastaamaan lainvoimaista lupapäätöstä tai tiepenkereeseen on rakennettava lisävirtausaukko tai aukot penkereeseen molemmin puolin siltaa. Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunnon mukaan ennalta arvioiden pintavirtauksien lisäämisellä olisi suurempi hyöty kuin pääuoman syventämisellä. Edellytykset hallintopakkohakemuksen hyväksymiselle ovat siten olleet olemassa

Vaasan hallinto-oikeus on 19.2.2019 antamallaan päätöksellä nro 19/0028/2 kumonnut Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksen ja hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n hallintopakkohakemuksen.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään muun ohella seuraavasti. Hallintopakkohakemuksessa tarkoitettu silta on rakennettu 1950-luvulla eli ennen uuden vesilain (587/2011) voimaantuloa. Mainitun lain 19 luvun 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentit ja 6 § huomioon ottaen ennen uuden vesilain voimaantuloa tehtyä tekoa arvioidaan vesioikeuslain mukaan, mutta mahdolliset velvoitteet loukkauksista määrätään uuden vesilain hallintopakkosäännösten mukaisesti.

Näin ollen asiassa on hallinto-oikeudessa ollut ratkaistavana kysymys siitä, ovatko Onalinsalmen yksityistiekunnan toimenpiteet sillan kunnostamiseksi olleet ensisijaisesti lääninhallituksen myöntämän vesitalousluvan lupaehtojen tai toissijaisesti yllä mainittujen vesioikeuslain (31/1902) 1 luvun 2 §:n ja 19 §:n säännösten vastaisia ja onko aluehallintovirasto voinut valituksenalaisella päätöksellään hyväksyä Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n tekemän hallintopakkohakemuksen.

Asiakirjoista saadun selvityksen mukaan mitattu vesisyvyys keskellä silta-aukkoa on ollut noin 1,5 m, kun vedenkorkeus on ollut $N_{60} + 92,50$ m (=noin MHW). Luiskakaltevuus arvioiden on tällä hetkellä noin 1:1,5 ja sillan vapaan aukon leveys 7,4 m, joten vesipoikkileikkaus on vähintään 4 m². Kun otetaan huomioon vuoden 1964 aukkolausunto, jossa virtausaukon riittäväksi suuruudeksi on saatu 1,43 m², nykyistä vesipoikkileikkausta on tähän nähden pidettävä vähintään riittävänä. Näin ollen silta-aukko ei padota vettä. Vaikka silta ei täysin vastaakaan Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen perusteena olevan liitepiirustuksen rakenteita, kokonaisuudessaan siltaa ei kuitenkaan erityisesti virtausaukon riittävyys huomioon ottaen ole pidettävä rakenteeltaan lääninhallituksen 1.7.1950 antaman päätöksen tai yllä mainitun vesioikeuslain säännösten vastaisena.

Vaikka hallinto-oikeudessa ei varsinaisesti olekaan kysymys siitä, onko luvan mukaisen sillan rakenteilla vaikutusta Onalinsalmen virtaamiin, hallinto-oikeus on todennut, että aukon suurentaminen ei asiakirjaselvityksen perusteella vaikuta lahden vedenkorkeuteen tai siinä virtaavaan vesimäärään. Onalinsalmen virtaamat määräytyvät lähtökohtaisesti järven vedenkorkeuden vaihtelujen mukaan. Kapea aukko keskittää virtauksen penkereen kohdalla kapealle, jolloin penkereen lähialueella voi aiheutua rantojen umpeenkasvua. Koska järven pohja on sillan kohdalla ylempänä kuin ympäröivä alue, vesi virtaa salmessa paljolti pintavirtauksena pohjan läheisen virtauksen estyessä. Tällä ei voida katsoa kuitenkaan olevan suurempaa vaikutusta yli neljä kilometriä pitkän ja hyvin kapean lahden tilaan. Näin ollen aluehallintoviraston päätös on ollut kumottava. Edellä mainitut perustelut huomioon ottaen edellytyksiä hallintopakkoelvoitteen ja uhkasakon asettamiselle ei ole ollut olemassa.

Korkein hallinto-oikeus on 8.1.2020 antamallaan päätöksellä taltionumero 15 hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n valituslupahakemuksen.

Korkein hallinto-oikeus on 10.11.2021 antamallaan päätöksellä taltionumero 440/21 hylännyt Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n purkuhakemuksen, jossa Kurjenlahden suojeluyhdistys ry on vaatinut, että korkein hallinto-oikeus purkaa Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen 19.2.2019 nro 19/0028/2 sekä korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen 8.1.2020 taltionumero 15.

HALLINTOPAKKOHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Onalinsalmen yksityistien tiekunnan selitys

Tiekunta on vaatinut, että hallintopakkoehakemus hylätään.

Asiassa on järjestettävä katselmus. Paikan päällä voidaan tehdä sellaisia havaintoja, joita ei pelkästään asiakirjoista voida havaita. Ratkaisun ja jatkannon kannalta olisi myös tarkoituksenmukaista, että osapuolet voivat esitellä sillan ja sen lähiympäristön asian käsittelijöille.

Korkein hallinto-oikeus on 8.1.2020 antanut Onalinsalmen sillasta tehtyä, aikaisempaa hallintopakkoehakemusta koskevan päätöksen taltionro 15, jolla Vaasan hallinto-oikeuden 19.2.2019 antama päätös nro 19/0028/2 on tullut lainvoimaiseksi. Vaasan hallinto-oikeuden päätöstä on noudatettava.

Olosuhteet eivät ole mitenkään muuttuneet asian edellisen käsittelyn ajasta tilanteesta tähän päivään mennessä. Kurjenlahden rehevöityminen ei johdu sillasta: talvella vesistö on yleensä auki sillan kummallakin puolella eli virtausta on kumpaankin suuntaan. Tämä voidaan valokuvin tai ensi talvena järjestettävän katselmuksen yhteydessä todentaa. Sillan kummallakin puolella on lähes kaksi metriä vettä, joten silta-aukon syventäminen ei auta asiaa mitenkään. Kalastajat tietävät, että kuhaa on hyvin sillan molemmin

puolin. Kurjenlahden rehevöityminen johtuu osaltaan muun muassa maatalouden päästöistä, mutta ennen kaikkea Ansioniemen umpeutumisesta eli läpivirtauksen loppumisesta. Rakennusalan ammattilaiset ovat nimenomaisesti ohjeistaneet, että silta-arkkuihin ei saa mennä koskemaan, koska siitä seuraa todennäköisesti sillan romahtaminen jollain aikaviiveellä. Pahimmassa tapauksessa silta romahtaisi jonkun ollessa sillalla, mistä voisi seurata paitsi pahoja henkilövahinkoja, myös ankara korvausvastuu tiekunnalle. Tietyllä rakennustavalla toteutettua, sellaisenaan vuosikymmeniä säilynyttä ja toiminutta siltarakennetta ei voida turvallisuussyistäkään ryhtyä muuttamaan: nykyisellään se on turvallinen, muutettuna siitä voi muodostua turvaton riskirakenne.

Hakijan esittämät uudet selvitykset eivät ole antaneet aihetta arvioida asiaa toisin. Näissä uusissa todisteluuissa ei esimerkiksi oteta huomioon 1990-luvulla tapahtuneita Tainionvirran muutoksia. Tiekuunnan käsityksen mukaan ne vaikuttivat vedenkorkeuden laskuun vesistöissä. Jääsjärven vesistön pinnankorkeuden muutokset on nähtävissä muun muassa vesi.fi -sivuston taulukoista. Silloin nuo uusissa selvityksissä esitetyt prosentit eivät pidä paikkaansa. Paitsi, että esitetyissä lausumissa ja laskelmissa on paljon heittoa, niin ennen kaikkea on otettava huomioon, mitä tarkoitusta varten ne on hankittu. Lähtökohtana on hankkia jatkuvasti uusia lausumia, jotta suojeluyhdistys saisi tiekuunnan maksajaksi Kurjenlahden kunnostamiseen. Tiekunta on huomauttanut, ettei rehevöityminen poistu, vaikka sillalle tehtäisiin mitä. Kaislojen on annettu kasvaa niin valtoimenaan ja massiivisiksi, että ne olisi kokonaan poistettava. Oikea keino Kurjenlahden tilan parantamiseksi olisi avata lahti toisesta päästä, jolloin alkuperäinen läpivirtaus saataisiin palautettua tai kuivattaa lahti vähäksi aikaa fosforikerroksen pois kuorimiseksi. Paras ennallistamistapa olisi varmasti toteuttaa nämä molemmat, mutta toki nämä vaihtoehdot ovat kalliita ja niihin pitäisi saada rahoitus muualta kuin tiekunnalta.

Tiekunta ei ole missään vaiheessa pienentänyt Onalinsalmen sillan silta-aukkoa ja kaikki tehdyt toimet on tehty lupien mukaisesti. Silta-aukon leveys on tänä päivänä sama kuin 1950-luvulla.

Silta on rakennettu 1950-luvun määräysten ja työmenetelmien mukaan. Silta on aikanaan perustettu noin kahdeksan metriä paksulle pehmeikölle. Mutaiseen pohjaan on upotettu tuoreesta haavasta tehty puupeti, jonka päälle on rakennettu kivillä täytetyt hirsiset silta-arkut. Ilmeisesti osa näistä on sortunut jo rakennusvaiheessa muodostaen kivisen kynnyksen silta-aukon reunamille, mistä johtuu se, että silta-aukko ei ole pohjaan saakka pystysuora, kuten kuviin on piirretty. Puiden ja kivien kasaaminen pehmeälle mutapohjalle voi johtaa niiden valumiseen ja näiden pohjarakenteiden vähäiseen sortumiseen. Tämän on täytynyt tapahtua jo rakentamisvaiheessa, koska jos sortuma olisi tapahtunut myöhemmin, sillan ollessa jo käytössä, olisi se varmasti vaikuttanut sillan rakenteisiin ja muutos olisi havaittu.

Silta on rakennettu risupedin päälle, eli epävakaalle pohjalle. Insinööritoimisto Geo-Control Oy:n pohjatutkimusraportti (27.8.2014) vahvistaa tämän. Viimeksi mainittu tutkimus on tehty nimenomaan sen selvittämiseksi,

voidaanko Onalinsalmen siltaan asentaa rumpuputket virtauksen lisäämiseksi. Tutkimusraportti osoittaa, ettei pohjan rakenteesta ole tarkempaa tietoa ja että perusmaa on löyhää. Tosiasia on, että silta on rakennettu heittokivien päälle, joten suuaukko ei koskaan ole voinutkaan olla suora. Tämä ilmenee vanhoista piirustuksista. Kivet eivät pysy pystysuorassa kaassa. Suu-aukko olisi voinut olla suora vain, jos se olisi tehty betonista tai ladotuista kivistä. Mutaiseen pohjaan on upotettu tuoreesta haavasta tehty puupeti, jonka päälle on rakennettu kivillä täytetyt hirsiset silta-arkut. Kaikki edellä mainittu on ollut myös Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n tiedossa, joten tiekunnan tarkoittama sortumaolettama ei ole voinut tulla suojeluyhdistykselle yllätyksenä.

Samoin piirustuksistaikin ilmenevä rakennustekniikka (heittokivet ja risupeti) osoittaa sen, millaiseksi sillan suuaukko on 1950-luvulla rakennettu. Vuoden 1979 piirustus osoittaa, että silta on tehty heittokivien päälle ja että suuaukko ei ole ollut pystysuora. Tämän perusteella on oletettavaa, että suuaukko on ollut tällainen jo 1950-luvulla. Pitäisi olla ladottuja kiviä, jotta rakennelma voisi olla pystysuora.

Tiekunnan ja suojeluyhdistyksen kesken on jo aiemmin puhuttu, että rumpuja on vaikea tehdä juuri sen vuoksi, että tällöin alla olevalta risupediltä niin sanotusti sortuisi selkäranka. Juuri tämän vuoksi tiekunta on vaatinut vakuuksia siltä, joka rumpujen asennustyöhön ryhtyy. Jos tiekunta ryhtyisi aluehallintoviraston päätöksen mukaisesti toimenpiteisiin eli ruoppaamaan ja poistamaan kiviä, niin todennäköisesti koko silta sortuisi. Tiekunnan käsityksen mukaan sillan alta voi korkeintaan ruopata hyvin vähän ja varovasti imuruoppauksella.

Asiassa on jäänyt epäselväksi, onko siltaa ylipäätään vuonna 1950 rakennettu luvan liitepiirustuksen mukaisesti. Kuten lupaan on kirjoitettu, on lupa myönnetty ilman katselmusta kirjallisessa menettelyssä. Mistään ei löydy merkintää siitä, onko rakennustyön jälkeen tarkistettu, miten silta on rakennettu. Suojeluyhdistys on itsekin vastauksessaan todennut, että Onalinsalmen sillan vedenpinnan alaista aukkoa ei välttämättä ole rakennettu siten, että se täyttäisi lääninhallituksen perusteena olevan liitepiirroksen ehdot.

Jos on näin, että silta on alun alkaen rakennettu lupaehtojen mukaisesti, muttei luvan liitepiirustuksen mukaisesti, eikä asiaan ole puututtu vuosikymmeniin, ei ole perustetta näin pitkän ajan jälkeen vaatia muutoksia yksin tiekunnan kustannuksella tehtäväksi. Varsinkaan, kun muutostyöt voivat vaarantaa koko sillan kestävyys.

Vuonna 1979 on todettu, että silta täyttää lupaehdot. Kunta on tuolloin myöntänyt avustuksen sillan korjaukseen, joten kunta on tuolloin tutkinut, että lupaehdot ovat kunnossa. Tämä on asiakirjaselvityksin todennettavissa. Tie- ja vesirakennuspiiri ei ole muuttanut lupaehtoja, eikä myöskään ole todennut, että silta olisi luvanvastainen.

Yhdistys on puhunut vesioikeuden luvan tarpeesta. Huomionarvoista on, että vesioikeutta ei ole ollut vuonna 1950, kun lupa on annettu. Vuonna

1979, jolloin vesioikeus on ollut olemassa, on yksiselitteisesti todettu, ettei korjaustöistä aiheudu muutoksia vesistöön, joten vesioikeuden lupaa ei tarvita.

Silta on Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 antaman luvan ja lupaehtojen mukainen, koska nyt väitetty luvanvastaisuus ei kuluneiden 68 vuoden aikana ole tullut esille, vaikka korjaustöitä on tehty ja avustuksia haettu ja myönnetty. Asiaan ei ole millään tavalla puututtu edes vuoden 1979 kunnostustyön yhteydessä. Vuoden 1979 piirustus osoittaa, millainen rakenne on ollut tuolloin (pohjalla heittokivet, mistä johtuen suuaukon malli ei ole suora) ja sillan rakenteet eivät ole voineet itsekseen muuttua, eikä niitä myöskään ole rakennustöiden yhteydessäkään muutettu.

Hämeen ELY-keskus on 11.8.2011 lausumassaan todennut, että tällä hetkellä silta vastaa Mikkelin lääninhallituksen 1.7.1950 päivättyä päätöstä. Näin ollen tarkasteltavaksi voi tulla ainoastaan tuon ajankohdan jälkeiset toimet, eli käytännössä vuosina 2014/2015 toteutettu peruskorjaus.

Sillan peruskorjaus on tehty syksyn 2014 ja talven 2015 aikana ELY-keskuksen rahoittamana ja hyväksymänä. Hämeen ELY-keskus on suorittanut paikalla tarkastuksen 8.5.2013, eli ennen töiden aloittamista ja todennut, ettei suunnitellusta korjaushankkeesta aiheudu vesilaissa tarkoitettuja muutoksia, eikä aluehallintoviraston lupaa tarvita. Sillan suuaukkoa ei ole peruskorjauksen yhteydessä muutettu miltään osin. Peruskorjauksessa on uusittu pelkästään sillan kansi ja päällysmateriaalit. Tietä on levennetty ja tämän mahdollistamiseksi liuskoja jyrkennetty. Pengerrystyöt ovat vaikuttaneet vain sivusuuntaisesti, eikä sallittua 14 m:n leveyttä ole ylitetty. Nämä toimenpiteet eivät ole vaikuttaneet silta-aukon leveyteen. Uusi kansi on tuotu elementtinä vanhan rakenteen päälle. Peruskorjauksen eteneminen ilmenee todisteena olevasta valvonta- ja tarkastusasiakirjasta. Viimeisintä perusparannustyötä tarkasteltaessa asiassa ratkaisevaa on se, että vuosien 2014/2015 peruskorjauksessa ei ole puututtu millään tavalla veden virtauksen ja aukon kokoon. Näin ollen mitään muutosta virtausolosuhteisiin tai vesistöön vesilain 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettuihin tavoin ei ole tapahtunut. Peruskorjauksen jälkeisessä käyttöönottokatselmuksessa 19.12.2014 on ollut läsnä myös ELY-keskuksen edustaja ja tuolloin on todettu, että sillan korjaustyöt on tehty suunnitelmien mukaisesti. Silta on edelleen luvamukainen.

Hallintopakon määräämiselle ei ole perusteita, koska ongelmanaiheuttajat ovat muualla kuin tiekunnan lain- ja luvamukaisissa toimissa.

Todisteena oleva kartta osoittaa, että Kurjenlahti on pitkä (noin viisi kilometriä) ja erittäin kapea, eikä läpivirtausta ole. Kartasta on myös nähtävissä, että lahden rannoilla on paljon rakennuskantaa. Lisäksi metsien ojitusvesiä valuu Kurjenlahteen. Säännöllistä niittoa on suositeltu, mutta tähän Kurjenlahden asukkaat tai yhdistys ei ole ryhtynyt, ilmeisesti kustannussyistä. Kuten aluehallintoviraston samaa asiaa koskevassa ensimmäisessä päätöksessä on todettu, ovat Kurjenlahden ongelmat seurausta veden virtauksen ja vaihtuvuuden heikkenemisestä. Silta-aukon

syventämisellä ei saavutettaisi sellaista virtaustilavuuden lisääntymistä, jolla olisi asiassa merkitystä. Yhdistys ei ole kyennyt asian aikaisemmillaan käsittelykierroksilla näyttämään toteen, että Kurjenlahden rehevöityminen olisi johtunut joko pelkästään tai edes suurelta osin Onalinsalmen sillasta tai sillan väitetystä luvanvastaisuudesta. Kurjenlahden vapaa-ajan-asunnot on rakennettu myöhemmin kuin silta, eli vaatimuksen perusteina esitetyille kiinteistöjen arvonlaskulle ei voida asiassa antaa mitään painoarvoa.

Peruskorjauksen aikana Kurjenlahden asukkaille annettiin mahdollisuus asentaa kustannuksellaan lisävirtausputket siltapenkereeseen vedenvirtauksen parantamiseksi, mutta asukkaat eivät tätä toteuttaneet. Lisäksi ELY-keskus on todennut, ettei tiekuntaa voi velvoittaa suorittamaan siltaukon kohdalla kaivutyötä, joka vaarantaisi sekä penkereen että sillan rakenteita ja voisi tehdä sillasta jopa vaarallisen.

Kapea Kurjenlahti on osa Jääsjärveä. Keski-Suomen ELY-keskuksesta saadun tiedon mukaan Jääsjärven vedenkorkeutta on seurattu Hartolassa sijaitsevalla vedenkorkeuden havaintoasemalla vuodesta 1910 lähtien. Jos järven luusuassa ei ole tehty mitään vedenkorkeuteen vaikuttavia kunnostustoimenpiteitä, ei järven vedenpinnan laskulle ELY-keskuksen käsityksen mukaan ole muuta selitystä kuin luontaiset vedenpinnan vaihtelut. Tiedossa on, että Hartolassa Tainiovirran suun ruoppaus on yksi vedenkorkeuteen vaikuttanut tekijä. Tiekuunta ei mitenkään vähättele virtausaukon pienuudesta johtuvaa rehevöitymistä, vaan tiekuunta tuo rehellisesti ja asiallisesti esiin Kurjenlahden rehevöitymiseen oleellisesti vaikuttaneita muitakin syitä. Yhdistys ei voine kiistää näiden edellä mainittuun rehevöitymiseen vaikuttaneiden muiden syiden vaikutusta.

Ensimmäisessä siltaa koskevassa hallintopakohakemuksessa yhdistys puhui patoumasta, jolla tarkoitettiin myöhemmissä käsittelyissä siltarakenteesta vierineitä kiviä esittäen tällä perusteella, että silta-aukko ei ole pystysuora. Tämä väitetty patouma on osa siltarakenteita, eikä sitä voida poistaa koko sillan siltarakenteita vaarantamatta. Tämä väitetty patouma on todennäköisesti syntynyt jo sillan rakennusvaiheessa aiemmin edellä esitetyin tavoin. Se, että tänä päivänä ei välttämättä saisi rakentaa siltaa 1950-luvun lupaehdoin, ei tarkoita sitä, että kaikki luvanmukaisesti rakennetut sillat pitäisi purkaa ja niiden tilalle rakentaa uudet.

Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto

Hämeen ELY-keskus on lausunnossaan todennut muun ohella, että Onalinsalmi sijaitsee Hartolan Rautavedessä, joka on ekologiselta tilaltaan hyvä. Rautavesi kuuluu Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueeseen. Onalinsalmen yli kulkee luontaista vedenvaihtumista muuttanut tiepenger ja silta.

ELY-keskuksen käsitys Onalinsalmen sillan historiasta on, että 1960-luvulla tienpitäjä on esitellyt suunnitelmansa sillan uusimiseksi valvovalle viranomaiselle, Mikkelin maanviljelysinsinööripiirille, ja tämä on sen johdosta

antanut lausunnon. Harkinta on perustunut lausunnon antaneen virkamiehen asiantuntemukseen ja tuon ajan arvomaailmaan. Hänen on tai olisi tullut ottaa huomioon kaikki vuoden 1964 vesilain säädökset. Lausunto salli sillan uusimisen siltarumpuna tai siltarakenteena. Siinä ei ole määritelty voimassaoloaikaa, joten työ on saattanut hyvinkin viivästyä 1970-luvun puolelle. Siltaa ei korjattu vaihtamalla paikalle siltarumpu, vaan muuttamalla siltarakenteita merkittävästi alkuperäistä silta-aukkoa pienemmäksi.

Aukkolausunnossa on arvioitu, että siinä esitetty rummun pohjan perustamiskorko jättäisi riittävän vesisyvyyden myös mahdollisen tulevan järvenlaskun jälkeen. Sama vesisyvyys olisi silloin katsottu riittäväksi myös siltarakenteelle.

ELY-keskus on perehtynyt Onalinsalmen asiaan vuosina 2013–2017 ja johtopäätöksenä antanut suosituksen syventää sillan alustaa varovasti ruoppaamalla ja jos tämä ei riitä, haitankärsijälle on annettu ohje tehdä hallintopakkohakemus Etelä-Suomen aluehallintovirastolle. Asiassa on tämän jälkeen saatu lainvoimainen päätös Vaasan hallinto-oikeudesta.

Yhdistyksen nyt esittämät uudet perustelut osoittavat, että nykyisen sillan ero alkuperäiseen vesioikeuslain mukaiseen lupaan on nykyäsityksen mukaan merkittävä. Lisäksi Puttosen mittausraportti osoittaa, että järven pohja nykyisen sillan alla on vuoden 1964 aukkolausunnossa mainittua perustamiskorkeuttakin korkeammalla. Asiassa on siten esitetty uutta tietoa, joka ei ole ollut mukana asian edellisessä käsittelyssä ja se voidaan siksi ottaa uudelleen ratkaistavaksi.

Yhdistys on perustellut vaatimustaan ensisijaisesti sillä, että silta-aukon muuttaminen lisäisi virtaamia Kurjenlahden vedenlaatua suuresti parantavalla tavalla. Hämeen ELY-keskuksen käsityksen mukaan veden virtausta salmessa tulisi parantaa syventämällä sillan alustaa ja/tai asentamalla penkereeseen uusia virtausaukkoja kompensoimaan 1960–1970-luvuilla muutetun siltarakenteen aiheuttamaa virtauksen merkittävää pienenemistä. Vähintään silta-aukon pohja tulisi syventää Mikkelin maanviljelyspiirin vuonna 1964 antaman siltalausunnon mukaiseen, siltarummulle määriteltyyn korkoon. Jos se ei ole teknisesti mahdollista rikkomatta sillan rakenteita, tulisi silta uusia kokonaan ja tarvittavien aukkojen koko ratkaista uudessa lupakäsittelyssä.

Virtauksen tehostaminen eri keinoin kapeassa salmessa auttaisi ehkäisemään ainakin salmen lähialueen rehevöitymistä Kurjenlahdessa; koko vesistöön Onalinsalmessa tehtävillä virtauksenparantamistoimilla ei ole suurta merkitystä.

Hartolan ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto

Hartolan ympäristönsuojeluviranomainen on ilmoittanut, että se ei anna asiassa lausuntoa.

Yhdistyksen vastaselitys

Yhdistyksen hallintopakkehakemus on perusteltu. Asiassa ei ole tarpeen järjestää katselmusta. Katselmusta tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto olisi, että aluehallintovirasto pyytäisi hallintolain (434/2003) 40 §:n nojalla Vaasan hallinto-oikeudelta virka-apua molempien asianosaisten niemeämien todistajien suulliseksi kuulemiseksi eritoten, kun tiekuntakin näyttäisi sitä haluavan. Jos todistajien kuuleminen järjestyy, yhdistys on nimenyt tässä vaiheessa todistajiksi diplomi-insinööri Veikko Heinon, filosofian tohtori Essi Havulan ja yrittäjä Raimo Tauriaisen. Todistajien todistustheet ja yhteystiedot on kirjattu vastineen loppuun.

Tiekunnan vastine on painottunut kolmeen pääväitteeseen: ensinnäkin, että Onalinsalmen siltaa ei olisi alun perinkään rakennettu vesitalousluvan liitepiirroksen mukaiseksi ja toiseksi, että siltarakenteet olisivat osin jo rakennusvaiheessa sortuneet.

Ensimmäiseen ja toiseen väitteeseen on vastattu, että silta on vesitalousluvan mukaisesti rakennettu, eikä se ole rakennusvaiheessa sortunut. Vuoden 1964 aukkolausunossa on todettu pystysuorat hirsiarkkuseinät ja uoman pohjan korkeus +89,50 m.

Vaikka vuonna 1950 tapahtuneesta rakentamisesta ei löydy mitään tarkastuspöytäkirjaa, se ei osoita, että siltaa ei olisi rakennettu lupapäätöksen liitepiirustuksen mukaan. Liitepiirustus oli sillalle myönnetyn vesitalousluvan osana sen ehto. Vuoden 1964 aukkolausunto tukee voimakkaasti sitä käsitystä, että silta on rakennettu alkuperäispiirustuksen (12.4.1950) mukaisesti, eikä mitään sillan sortumaa ollut tapahtunut ainakaan 11.8.1964 mennessä. Lääninhallituksen lupapäätöksen mukaiset mitat näkyvät vain liitepiirrokselta. Liitepiirroksen mittojen, eli lupaehtojen, noudattamatta jättäminen olisi jo lähtökohtaisesti vesilain rikkomus, eikä luvan vastaisiin rakenteisiin voi siten tämän asian yhteydessä tehokkaasti vedota.

Tie- ja vesirakennuspiiri on todennut, että sillan kannen peruskorjausrakentaminen on tapahtunut vuoden 1979 piirustuksen mukaisesti. Tuossa piirustuksessa on kuvattu kuitenkin aivan eri silta kuin se, joka on vuoden 1950 alkuperäisessä hirsiarkkuisessa piirustuksessa. Vuoden 1979 piirustuksessa näkyy betoninen maatuki, mutta sekin vain maanpäälliseltä osaltaan. Tästä betonisesta maatuesta täytyy olla olemassa myös koko rakennetta (siis myös maanalaista osaa) esittävä piirustus, jota tiekunta ei lukuisista pyynnöistä huolimatta ole esittänyt. Syy siihen on helposti pääteltävissä: rakenteita muuttaneelle rakentamiselle ei ole koskaan haettu tieviranomaisen vesitalouslupaa, koska sitä ei olisi myönnetty. Tiekunnan tulisi vihdoin esittää nämä suunnitelmat ja piirustukset.

Kolmanneksi tiekunta on esittänyt, että tieviranomaisen lausunto sillan kunnostuksen jälkeen vuodelta 1979 osoittaa, että silta on luvanmukainen. Tieviranomainen (tie- ja rakennuspiiri) ei kuitenkaan ole vesilain mukainen

lupaviranomainen, eikä se siten ole voinut lausua sillan luvanmukaisuudesta vesilain kannalta merkityksellisellä tavalla.

Tainionvirran ja Jääsjärven mahdollisilla muutoksilla ei ole mitään tekemistä Onalinsalmen sillan laittoman nykytilan kanssa. Mikäli vedenpinnan korkeudet ovat muuttuneet Tainionvirran ruoppausten takia, on vedenpinta alentunut. Tällöin Onalinsalmen sillan virtausaukon tämän asian yhteydessä esitetyissä uusissa selvityksissä laskettu prosentuaalinen pieneneminen on aina vain sitä suurempi, mitä alempana vedenpinta on. Myös uuden ja vanhan sillan poikkileikkauksien erot on laskettu samoilla vedenpinnan korkeuksilla. Siten väite, että uusien selvitysten prosentit eivät pidä paikkaansa, on väärä. Jos muutoksia vedenpinnan laskun takia olisi taas tapahtunut, laskelmien muutosprosentit olisivat vielä suuremmat.

Kurjenlahden rehevöityminen johtuu monesta eri syystä. Niistä suurin on Onalinsalmen sillan silta-aukon luvanvastaiseksi saatettu koko ja silta-aukon pienuudesta seurannut virtaaman vähäisyys. Maatalous Kurjenlahden alueella on jo pitkään ollut vähäistä. Kuhaa on istutettu lahteen, mutta kuhasaaliit ovat olleet lähes olemattomat. Yhdistys ei varojen vähäisyyden vuoksi ole voinut teettää koko Kurjenlahdella niittoa, mutta yhdistyksen kehotuksesta jäsenistö on tehnyt niittoa omilla rannoillaan.

Rannanomistajat eivät myöskään ole voineet asentaa rumpuputkia siltaan, koska tiekunta vuosikokouksessaan (20.3.2015) nimenomaisesti päätti vastustaa rumpuputkien asentamista. Tiekunta on unohtanut tahallaan sen, että rummut voidaan tehdä penkereeseen niin etäälle sillasta, että ne eivät häiritse sillan rakenteita lainkaan.

Lisäksi, päinvastoin kuin tiekunta on väittänyt, on sillan alla niin matala vesi, että se jäätyy talvisin pohjaan asti. Tästä on esitetty sekä Päijät-Hämeen kalatalouskeskuksen että Kurjenlahden rannanomistajien näkemykset.

Vuosina 2014 ja 2015 tehdyt sillan kannen korjaustyöt, joihin ei tarvittu vesitalouslupaa, eivät mitenkään liity nyt käsillä olevaan hallintopakkoasiaan.

Tiekunnan lisälausuma

Tiekunnan hoitokunnan puheenjohtaja ja hoitokunnan jäsen kävivät vastikään syyskuussa 2022 kaikuluotaamassa syvyyksiä sillan alapuolisilla vesillä ja totesivat, että esimerkiksi kansalaisen karttapaikan syvyyssäyrät ovat täysin paikkaansa pitäviä. Kurjenlahti on luonnostaan varsin matala: pääosin syvyys on alle kaksi metriä vielä sillasta 2,5 km pohjoiseenkin päin ja sillalle tullessa syvyys oli nykyveden korkeudella alle 1,5 m yli 100 m:n matkalla. Yhdistyksen hakemuksen liitteenä esittämien uusien selvitysten laskelmat, jotka perustuvat siihen, että silta-aukon kohdalla vedensyvyys olisi kolme metriä, vaikuttavat tämän perusteella varsin oudoilta ja epäuskottavilta. Ovatko laskelmien tekijät käyneet mittaamassa syvyyden itse vai, kuten todennäköisemmältä vaikuttaa, ovatko yhdistyksen edustajat

antaneet luvut laskelmien laatijoille. Lisäksi on huomioitava, että laskelmien tekijät ovat kukin saaneet erilaisia tuloksia.

Näissä uusissa laskelmissa on tiekunnan käsityksen mukaan käytetty pohjan korkeutta määritettäessä korkeuskoordinaatistoa N_{43} tai NT, jotka olivat käytössä 1950-luvulla. Tosiasia kuitenkin on, että vedenkorkeuksia huomioidessa käytetään N_{60} -järjestelmää, mikä tarkoittaa, että jätetään huomiomatta luonnollinen maan nouseminen eli noin 5 mm, mikä tekee 0,35 m 70 vuoden aikana (1950-luvulta 2020-luvulle). Näin ollen esitetyt uudet laskelmat ovat väärin johdettuja.

Vielä yhdistys on väittänyt, että maanviljelyksen vaikutus on pienentynyt alueella. Karttatietojen mukaan alueella on kuitenkin ihan yhtä paljon käytössä olevia peltoja nykyisin kuin on ollut 1950-luvulla ja tässä yhteydessä on myös huomioitava, että ravinteita käytetään nykyään enemmän kuin 1950-luvulla. Myös lisääntyneellä metsäojituksella on vaikutuksensa vesistöihin. Varmastikin umpeen kasvamista on voinut hiukan tapahtua, mutta näin on tapahtunut myös sillan alapuolisille osille.

Katselmus olisi syytä järjestää jo muun muassa veden tosiasiallisen syvyyden todentamiseksi. Kaikuluotauksessa on edellä mainittujen syvyyksien lisäksi voitu havaita, että virtaus silta-aukossa on sen verran voimakasta, että aivan sillan tuntumaan tultaessa on pohjaan kulunut mutakerrokseen lähes metrin syvyinen uoma. Kaikki nämä asiat voitaisiin katselmuksella todeta, kun katselmus suoritetaan veneillä ja kaikuluotaimin. Päätöstä ei tule perustaa laskelmiin, joiden lähtökohdatietojen oikeellisuutta ei ole voitu todentaa, vaan päinvastoin niiden oikeellisuudesta on varteenotettava epäily. Katselmuksessa voidaan myös todeta se tosiasia, että sillan kansiremontti ei ole voinut vaikuttaa silta-aukon virtaamaan millään tavoin. Vuoden 1950 lupapäätöksestä tiekunnan jäsenet eivät voi ottaa vastuuta.

Hakemus tulee perusteettomana hylätä, koska korkein hallinto-oikeus on antanut 8.1.2020 päätöksen tässä ihan samassa asiassa. Yhdistys ei ole esittänyt asiassa mitään sellaista, mikä antaisi aihetta arvioida asiaa toisin.

Yhdistyksen vastine

Yhdistyksen esittämien selvitysten syvyysluvut perustuvat eri virkamiesten virkavastuulla tekemiin mittauksiin ja alan ammatinharjoittajayhtiön nykytekniikan mukaisilla laitteilla tekemiin mittauksiin. Tiekuunnan lisälausumassa ei ole esitetty sellaista, joka osoittaisi yhdistyksen asiassa esittämät väitteet perusteettomiksi.

Vastineen liitteenä on toimitettu muun ohella 19.5.2016 päivätty luotauspisteasiakirja. Yhdistyksen mukaan asiakirja osoittaa, että uoman syvyys keskellä silta-aukkoa on mittaushetkellä ollut noin 1,5 m, mutta syvyys tippuu noin kolmeen metriin nopeasti silta-aukon molemmilla puolilla.

MERKINTÄ

Aluehallintovirastolla on asiaa käsitellessään ollut käytössä asiassa aiemmin annetut hallintopakkopäätökset 19.4.2016 nro 78/2016/2 ja 29.8.2017 nro 183/2017/2 asiakirjoineen (dnrot ESAVI/9388/2015 ja ESAVI/7601/2016) sekä Vaasan hallinto-oikeuden päätös 19.2.2019 nro 19/0028/2 ja korkeimman hallinto-oikeuden päätökset 8.1.2020 taltionumero 15 ja 10.11.2021 taltionumero 440/21.

ALUEHALLINTOVIKASTON RATKAISU

Käsittelyratkaisut

Aluehallintoviraston hylkää Onalinsalmen yksityistien tiekunnan vaatimuksen katselmuksen järjestämisestä.

Aluehallintovirasto hylkää Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n pyynnön todistajien kuulemisesta.

Pääasialratkaisu

Päävelvoite ja uhka

- 1) Aluehallintovirasto määrää Onalinsalmen yksityistien tiekunnan laatimaan suunnitelman 1–2 uuden virtausaukon sijoittamiseksi Onalinsalmen sillan penkereisiin riittävän virtaaman turvaamiseksi Kurjenlahteen. Keskivedenkorkeudella lisävirtausaukon tai -aukkojen virtausuuntaa vastaan kohtisuorassa tasossa olevan vesipoikkileikkauksen ja olemassa olevan silta-aukon vastaavan vesipoikkileikkauksen pintaalojen summan tulee olla vähintään yhtä suuri kuin Mikkelin lääninhallituksen päätöksen 12.4.1950 päivätyn liitepiirustuksen silta-aukon vastaava vesipoikkileikkauksen pinta-ala.

Suunnitelma on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueelle.

- 2) Aluehallintovirasto määrää Onalinsalmen yksityistien tiekunnan rakentamaan Onalinsalmen sillan penkereisiin edellä kohdassa 1) laadittujen suunnitelmien mukaisen virtausaukon tai -aukot kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun kohdassa 1) mainittu suunnitelma on toimitettu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Aluehallintovirasto asettaa päävelvoitteen täyttämiseksi Onalinsalmen yksityistien tiekunnalle 5 000 euron sakon uhan.

Uhkasakon tuomitseminen

Mikäli päävelvoitteen kohtia 1 tai 2 ei ole noudatettu asetettuihin määräpäiviin mennessä, aluehallintovirasto päättää uhkasakon tuomitsemisesta uhkasakkolain (1113/1990) 10 §:n perusteella eri hakemuksesta.

Ohjaus

Virtausaukon tai -aukkojen rakentaminen on toteutettava Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen hyväksymällä tavalla.

Perustelut

Käsittelyratkaisut

Katselmus

Hallintolain 38 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen voi toimittaa katselmuksen, jos se on tarpeen asian selvittämiseksi.

Asiassa on esitetty kirjallista selvitystä ja valokuvia sekä piirustuksia sillasta. Aluehallintovirasto katsoo, että katselmuksella ei olisi saatavissa selkeää asiaa ratkaisemisen kannalta merkityksellistä lisäselvitystä, joka ei ilmenisi edellä mainituista asiakirjoista. Katselmuksen järjestäminen ei siten ole tarpeen asian selvittämiseksi. Vaatimus katselmuksen toimittamisesta on näin ollen hylätty.

Todistajien kuuleminen

Hallintolain 40 §:n 1 momentin mukaan erityisestä syystä hallintoasiassa voidaan kuulla todistajaa vakuutuksen nojalla sekä suullisesti asianosaista.

Aluehallintovirasto katsoo, että asiassa esitettyjä tosiseikkoja koskeva näyttö sisältyy riittävässä määrin kirjalliseen selvitykseen, eikä asiassa siten ole käsillä erityisiä syitä kuulla todistajia suullisesti.

Pääasia

Sovelletut oikeusohjeet

Vesilain (587/2011) 14 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan, jos joku rikkoo vesilakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, lupaviranomainen voi

- 1) kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä,
- 2) määrätä hänet täyttämään velvollisuutensa
- 3) määrätä hänet oikaisemaan sen, mitä säännösten tai määräysten vastaisesti on tehty.

Vesilain 14 luvun 8 §:n mukaan viranomaisen on tehostettava, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta, 4 tai 6 §:n nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Jollei vesilaista muuta johdu, uhkasakkoa, teettämisuuhkaa ja keskeyttämisuuhkaa koskevaan asiaan sovelletaan, mitä uhkasakkolaissa säädetään.

Vesilain (587/2011) 19 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan tässä laissa tarkoitettuun hankkeeseen tai toimenpiteeseen, jonka täytäntöönpano on laillisesti aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä ja määräyksiä, jollei tässä luvussa muuta säädetä.

Samana pykälän 2 momentin mukaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta tässä laissa tarkoitettua hanketta tai toimenpidettä koskevaa lupaa on noudatettava. Hankkeen ja toimenpiteen toteuttamiseen sekä luvan tarkistamiseen sovelletaan, mitä luvussa määrätään, sekä ennen uuden vesilain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä ja määräyksiä, jollei tässä luvussa muuta säädetä. Hankkeen ja toimenpiteen kunnossapitoon ja poistamiseen sovelletaan, mitä 2 luvun 9 §:ssä säädetään.

Vesilain (587/2011) 19 luvun 6 §:n mukaan lain 14 luvun säännöksiä valvonnasta ja hallintopakosta sovelletaan myös niihin vesitaloushankkeisiin, joille on myönnetty lupa tai oikeus tai jotka on aloitettu ennen vesilain voimaantuloa.

Vesioikeuslain (31/1902) 1 luvun 2 §:n mukaan älköön kukaan niin vetäkö omalle puolellensa tai johtako vesistöä vettä, älköönkä siihen niin rakentako tahi muutoinkaan ryhtykö sellaiseen toimeen, että vesistön syvyyden tahi aseman taikka sen vedenkorkeuden muuttumisesta toisen vesialueelle taikka kalastukselle, maalle tai muulle omaisuudelle tulee haittaa, taikka että valtaväylä siitä huonontuu tahi että kulku- ja lauttausväylällä muuten hankaluutta syntyy.

Vesioikeuslain (31/1902) 1 luvun 20 §:n 2 momentin mukaan, jos sillan tai muun rakennuksen tekemisen vesistöön voidaan peljätä vaikuttavan vedennousua tahi sillan tekevän lauttaukselle melkoista haittaa, taikka jos aiotaan rakentaa silta yli vesiväylän, missä on suurempi keskuusliike, on niinkään lupa haettava sellaiseen rakennukseen.

Sovellettavasta vesilainsäädännöstä

Hallintopakkohakemuksessa tarkoitettu silta on rakennettu 1950-luvulla, eli ennen uuden vesilain (587/2011) voimaantuloa. Vesilain (587/2011) 19 luvun 4 §:n 1 ja 2 momentit ja 6 § huomioon ottaen siltahankkeeseen on siten sovellettava tuolloin voimassa ollutta vesioikeuslakia, mutta mahdolliset velvoitteet vesilain vastaisista toimista määrätään uuden vesilain hallintopakkosäännösten mukaisesti.

Asiassa saatu selvitys

Kurjenlahti on noin kuusi kilometriä pitkä kapea lahti Hartolan kunnassa, Jääsjärven pohjoispuolella. Kurjenlahdessa ei ole läpivirtausta. Karttatarkastelun perusteella lahti on Onalinsalmen kohdalla noin 75 m leveä. Onalinsalmen silta on noin kahdeksan metriä pitkä ja sillalle johtavien pengeteiden yhteenlaskettu pituus on karttatarkastelun perusteella noin 50–60 m.

Mikkelin lääninhallitus on 1.7.1950 antamallaan päätöksellä (No D. 1841, 1152/D 79/50) vesioikeuslain nojalla myöntänyt Arne Lepistölle luvan hakemukseen liitetyn suunnitelman mukaan rakentaa silta Hartolan pitäjän Kirkkolan kylässä olevaan Onalinsalmeen. Lupaehdoissa on todettu muun muassa, että silta-aukon tulee olla vähintään seitsemän metrin levyinen, sillan kannattajien alareunan tulee olla kaksi metriä keskitalvaveden korkeutta ylempänä, uittoa tulee voida harjoittaa esteettömästi ja siltatyön päätyttyä kaikenlaiset rakennusjätteet tulee tarkoin poistaa vesistöstä.

Hakemukseen liitetyn piirustuksen mukaan sillan aukko on pystysuora pohjaan saakka. Silta on perustettu noin kahdeksan metrin vahvuiselle löyhälle maaperälle. Silta on rakennettu puupedille, jonka päälle on rakennettu maatuiksi kivillä täytetyt hirsiset silta-arkut. Pohjan korkeus on lääninhallituksen päätöksen liitepiirustuksen mukaan ollut korkeudella noin +89,90 m, keskiylivesi korkeudella +92,43 m ja keskialivesi korkeudella +91,66 m. Keskiyliveden aikaan vesisyvyys on ollut noin 2,5 m ja keskialiveden aikaan noin 1,8 m. Piirustuksessa ei ole mainittu käytettyä korkeusjärjestelmää.

Sillasta on olemassa vuodelta 1964 Mikkelin maanviljelysinsinööripiirin virkamiehen laatima aukkolausunto. Aukkolausunto laadittiin kaavailun asenteelle jäänyttä sillan kunnostushanketta varten. Suunnitelmissa oli muuttaa silta rumpusillaksi. Lausunnon mukaan sillan maatuksina ovat edelleen olleet alkuperäiset hirsiaarkut. Lausunnon mukaan sallittu padotus ylivirtaamalla on 0,02 m, joten tarvittavaksi vesipoikkileikkaukseksi on saatu 1,43 m². Rumpuputki voidaan asentaa esimerkiksi korkeuteen +90,40 m. Edelleen lausunnon mukaan vesiliikenne ja mahdollinen silta määrännevät aukon kuitenkin huomattavasti suuremmaksi kuin vesimäärä edellyttäisi.

Sillan kansi on uusittu vuonna 1979. Keski-Suomen tie- ja vesirakennuspiiri on 26.7.1979 todennut siltasuunnitelmasta, että sillan kansi uusitaan vanhoille maatuille niin, että nykyinen silta-aukko ei pienene. Lisäksi on todettu, että olosuhteita ei vesistön osalta muuteta, joten vesioikeuden lupaa ei tarvita. Sillan piirustuksissa vuodelta 1979 näkyy pohjaan nähden loiva kiviheitoke sekä "vahvaksi todettu betoninen maatuki". Vapaa-aukon leveydeksi on piirroksessa merkitty 7 400 mm.

Siitä, milloin hirsiaarkut on vaihdettu betonirakenteeseen, ei asiakirjoissa ole tietoa.

Vuonna 2014 sillan kansi uusittiin jälleen ja penkereitä korjattiin. Onalinsalmen yksityistien tiekunta pyysi tuolloin Hämeen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselta (ELY-keskus) lausunnon hankkeen luvanvaraisuudesta. ELY-keskus on lausunnossaan 10.6.2013 todennut muun ohella, että ELY-keskus on 8.5.2013 suorittanut paikalla tarkastuksen, jossa tutustuttiin suunniteltuun toimenpiteeseen. ELY-keskus on lausunnossaan katsonut, että ilmoitetusta hankkeesta ei ennalta arvioituna aiheudu vesilain 3 luvun 2 §:ssä mainittuja muutoksia, eikä Etelä-Suomen aluehallintoviraston lupaa siten tarvita. Työn suorittamisessa on kuitenkin huomioitava, että sillan vaapaata aukkoa ei pienennetä ja penkereen keskivedenkorkeuden mukaista rantaviivaa ei muuteta. Tiepenkereen luiskien jyrkkyyttä voidaan muuttaa rakenteen vahvistamiseksi ja mikäli nykyiset rakenteet mahdollistavat, myös sillan kannen pienimuotoinen leventäminen on mahdollista. Mikäli tukimuurit sallivat, vesi-uomaa tulisi pyrkiä syventämään veneliikenteen helppottamiseksi vähävetisinä aikoina.

Onalinsalmen rannanomistajat ovat vuonna 2014 esittäneet Kurjenlahden virtauksen parantamiseksi rumpuputkien asentamista sillan penkereisiin. Insinööritoimisto Geo-Control Oy on tehnyt elokuussa 2014 sillan läheisyydessä pohjatutkimuksia. Sillan molemmin puolin oli tuolloin tarkoitus tehdä halkaisijaltaan 1 600 mm:n teräsputkesta rummut virtauksen lisäämiseksi. Pohjatutkimusraportin mukaan teräsputket voidaan perustaa yhden metrin paksuisen louhearinan varaan ja ympärystyttönä käyttää soraa. Putket on raportin mukaan suunniteltu asennettavaksi siten, että putken yläreuna asettuu mitatun keskivedenkorkeuden tasoon. Raportin mukaan viimeistään rakentamisen yhteydessä on tarkistettava keskivedenkorkeus ja muutettava asennustasoa vastaavasti. Tiekunta päätti 20.3.2015 pidetyssä kokouksessaan, että rumpuja ei asenneta penkereisiin.

Hartolan kunnan ympäristönsuojelutarkastaja on 5.10.2015 mitannut vesisyvyyskäsiä sillan luona. Syvyyskäsiä on mitattu sillan kannen reunojen kohdalla molemmin puolin siltaa sekä sillan aukon edestä kohdasta, joka oli tiepenkereen vesirajan kanssa samassa linjassa. Raportin liitteenä on havainnekuva mittauspisteistä. Syvyudet olivat sillan kannen reunojen kohdalla sillan eteläpuolella a) 0,45 m, b) 0,75 m ja c) 0,65 m. Syvyudet olivat sillan kannen reunojen kohdalla sillan pohjoispuolella a) 0,75 m, b) 0,95 m ja c) 0,70 m. Aukon edessä syvyudet olivat sillan eteläpuolella 1,95 m ja pohjoispuolella 2,25 m. Mittauspäivänä vedenkorkeus Jääsjärven aseteikolla on ollut $N_{60}+92,03$ m ja sillan virtausaukosta virtaavan veden virtausleveys on ollut noin 5,7 m.

Maanmittauspalvelu Puttonen Oy on Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n toimeksiannosta suorittanut silta-aukon alla olevan uomaosuuden profiilin mittauksen 2.11.2016. Profiilikuvan mukaan uoman pohja on sillan alla V-muotoinen siten, että syvin kohta on korkeudella $N_{60}+91,49$ m.

Asiassa esitettyjen Pertti Heron laskelmien mukaan silta-aukon vesipoikkileikkaus on keskialiveden aikaan noin $0,40 \text{ m}^2$, keskiveden aikaan noin $2,78 \text{ m}^2$ ja keskiyliveden aikaan noin $4,33 \text{ m}^2$. Edelleen Heron laskelmien mukaan sillan vesipoikkileikkaus tulisi olla keskialiveden aikaan noin

14,45 m², keskiveden aikaan noin 18,17 m² ja keskiyliveden aikaan noin 19,84 m², mikäli silta ja uoma olisivat edelleen lupapäätöksessä kuvatus mukaisia. Veikko Heinon laskelmissa erot ovat hieman pienemmät, koska laskelmat perustuvat eri mittauksiin.

Johtopäätös

Asiassa on kysymyksessä Kurjenlahden suojeluyhdistys ry:n kolmas hallintopakkohakemus, jossa yhdistys on esittänyt kolme uutta selvitystä.

Aluehallintoviraston edellisestä hallintopakkopäätöksestä tehdystä valituksesta antamassaan päätöksessä Vaasan hallinto-oikeus on todennut johtopäätöksensä, että sillan nykyinen, vähintään noin 4 m²:n vesipoikkileikkaus on veden virtauksen kannalta riittävä, kun otetaan huomioon, että vuonna 1964 annetussa aukkolausunnossa riittäväksi vesipoikkileikkaukseksi on arvioitu 1,43 m². Näin ollen silta-aukko ei padota vettä. Hallinto-oikeuden mukaan, vaikka silta ei täysin vastakaan vuoden 1950 lupapäätöksen perusteena olevan liitepiirustuksen rakenteita, kokonaisharkinnassa siltaa ei kuitenkaan erityisesti virtausaukon riittävyys huomioon ottaen ole pidettävä rakenteeltaan lupapäätöksen tai vesioikeuslain säännösten vastaisena.

Yhdistyksen nyt uutena selvityksenä esittämä Maanmittaus Puttonen Oy:n raportti vuodelta 2016 osoittaa, että silta-aukon pohjan muoto ei ole suora-kaide, vaan se on V:n muotoinen. Raportin mukaan pohja on sillan alla syvimmillään korkeudella N₆₀+91,49 m. Sillan alla uoman pohja on siis varsin erilainen kuin vuoden 1950 lupapäätöksessä liitteineen on kuvattu ja se on myös huomattavasti korkeammalla kuin vuoden 1964 aukkolausunnossa mainittu mahdollisen siltarummun perustamiskorkeus.

Yhdistys on lisäksi toimittanut uusina selvityksinä kahden asiantuntijan lausunnot, jotka sisältävät laskelmat siitä, minkälainen aukon vesipoikkileikkaus on tänä päivänä eri vedenkorkeuksilla. Heron laskelmat perustuvat Maanmittaus Puttonen Oy:n mittaustuloksiin ja ne osoittavat, että vesipoikkileikkaus on kaikilla vedenkorkeuksilla huomattavasti pienempi kuin mitä sen lupapäätöksen mukaan pitäisi olla.

Asiassa on näiden uusien selvitysten nojalla arvioitava, voidaanko edelleen katsoa, että uoman vesipoikkileikkaus silta-aukon kohdalla on sillä tavoin riittävä, että siltaa ei ole pidettävä rakenteeltaan lupapäätöksen tai vesioikeuslain säännösten vastaisena.

Mikkelin maanviljelysinööripiirin aukkolausunto on laadittu vuonna 1964. Kysymyksessä on silloisen valvovan viranomaisen lausunto sillan kunnostushanketta varten. Lausunnon mukaan silta-aukon riittävä vesipoikkileikkaus keskiyliveden aikaan olisi 1,43 m². Aluehallintovirasto katsoo, kuten ELY-keskus, että lausunto heijastelee noin 60 vuoden takaista arvomaailmaa. Lausunnon lisäksi asian arvioinnissa tulee siten antaa oikeasuhtainen painoarvo myös merkittävästi luvanmukaisesta pienentyneen silta-

aukon vesipoikkileikkauksen todennäköisille vaikutuksille Kurjenlahden vesistöolosuhteisiin ja vesistön tilaan nykypäivänä.

Aluehallintovirasto toteaa, että koska järven pohja on varsin paljon korkeammalla sillan alla kuin sillan etelä- ja pohjoispuolella ja vesipoikkileikkaus etenkin alivedenkorkeudella on siten varsin pieni, on Kurjenlahdessa tapahtuva virtaus muuttunut siitä, mitä se olisi, jos silta olisi lupapäätöksen mukainen. Virtaus on pääasiassa pintavirtausta, ja pohjavirtaus on pohjan korkeuden vuoksi jäänyt lähes kokonaan pois.

Pohjavirtauksen puuttuminen voi aluehallintoviraston näkemyksen mukaan olla yksi syy Kurjenlahdessa vuosien saatossa tapahtuneeseen rehevöitymiskehitykseen ja vesikasvillisuuden lisääntymiseen ainakin sillan läheisyydessä. Lisäksi saadun selvityksen perusteella silta-aukko nykyisenkaltaisena on voinut vaikuttaa negatiivisesti myös Kurjenlahden kalakantoihin.

Aluehallintovirasto katsoo siten uusien selvitysten perusteella, että nykyinen Onalinsalmen silta eroaa merkittäväällä tavalla vuoden 1950 vesitalousluvassa ja sen liitepiirustuksessa määritellystä sillasta. Silta on lupapäätöksen vastainen. Aluehallintovirasto katsoo, silta-aukon pohjan muoto ja vesipoikkileikkauksen pienentynyt pinta-ala huomioon ottaen, että silta nykyisellään myös estää pohjavirtaaman lahdeissa ja tämä on aiheuttanut edellä kuvatulla tavalla haittaa järven virkistyskäytölle ja vesiluonnolle. Silta on näin ollen myös vesioikeuslain 1 luvun 2 §:n vastainen. Edellytykset hallintopakkohakemuksen hyväksymiselle ovat siten olemassa.

Yhdistys on vaatinut, että silta-aukko palautetaan vuoden 1950 lupapäätöksen mukaiseksi, tai vaihtoehtoisesti, että sillan penkereisiin rakennetaan lisävirtausaukko tai -aukkoja.

Asiassa saadun selvityksen mukaan uoman pohjaa silta-aukon kohdalla ei voi ruopata, koska se aiheuttaisi sillan sortumisvaaran. Lisäksi sillan rakenteita on vuosien saatossa muutettu, eikä silta-aukko ole tänä päivänä suorakaiteen muotoinen. Silta-aukkoa ei siten ole mahdollista, vaarantamatta sillan perustuksia, ruoppaustoimin palauttaa vastaamaan mitoiltaan vuoden 1950 lupapäätöstä.

Asiassa saadun selvityksen perusteella siltarummun tai -rumpujen asentaminen sillan penkereisiin, joista kumpikin karttatarkastelun perusteella on noin 25 m pitkä, ei ole mahdotonta. Siltarummun tai -rumpujen asentamisella lahden virtaamaa voidaan lisätä ja siten poistaa merkittävästi pienentyneen silta-aukon haittavaikutuksia. Näin ollen aluehallintovirasto on, yhdistyksen vaihtoehtoisen vaatimuksen hyväksyen, velvoittanut Onalinsalmen yksityistien tiekunnan rakentamaan Onalinsalmen sillan tiepenkereeseen lisävirtausaukon tai -aukot molemmin puolin siltaa edeltä ratkaisuosioista ilmenevällä tavalla.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Hallintolain (434/2003) 38 § 1 mom ja 40 § 1 mom
Vesilain (587/2011) 14 luvun 4 ja 8 §, 19 luvun 4 § 1 ja 2 mom ja 6 §
Vesioikeuslain (31/1902) 1 luvun 2 ja 20 §
Uhkasakkolain (1113/1990) 1, 6, 7 ja 8 §

KÄSITTELYMAKSU

Maksutta

Haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireille pannun asian käsittelystä ei vesilain 18 luvun 12 §:n nojalla peritä maksua.

TIEDOTTAMINEN

Päätös saantitodistuksella

Kurjenlahden suojeluyhdistys ry
Onalinsalmen yksityistien tiekunta

Päätös sähköisesti

Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö ja luonnonva-
rat -vastuualue
Hartolan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Suomen ympäristökeskus

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

LIITE

Valitusosoitus

ASIAN KÄSITTELIJÄT

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Päivi Jaara ja esitellyt ympäristölaki-
mies Ilona Leinonen.

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä
on asiakirjan viimeisellä sivulla.

Lisätietoja asiasta antaa esittelijä: puh. 0295 016 117, ilona.leinonen@avi.fi

VALITUSOSOITUS

Tähän aluehallintoviraston päätökseen tai siitä perittävään maksuun voi hakea muutosta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa voidaan periä oikeudenkäyntimaksu siten kuin tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) ja oikeusministeriön asetuksessa tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1122/2021) säädetään. Maksun suuruus on 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä. Tarkempia tietoja maksuista saa hallinto-oikeudesta.

Toimi näin

Jos haet muutosta aluehallintoviraston päätökseen, tee kirjallinen valitus Vaasan hallinto-oikeuteen.

Tee valitus **viimeistään 30 päivän kuluessa** siitä, kun aluehallintoviraston päätös on saatu tiedoksi.

- Kun määräaika lasketaan, sitä päivää, kun päätös on saatu tiedoksi, ei oteta lukuun.
- Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, juhannusaatto tai arkilauantai, määräaika päättyy ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.
- Jos päätös on lähetetty kirjeenä, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen viimeistään seitsemäntenä (7.) päivänä siitä, kun aluehallintovirasto on lähettänyt kirjeen. Selvitä kirjallisesti, jos näin ei ole jostakin syystä tapahtunut.
- Jos päätös on lähetetty sähköisenä viestinä, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena (3.) päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.
- Jos päätös on saatu tiedoksi jollakin muulla tavalla, tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksiantotodistus, saantitodistus tai haastetiedoksiannosta annettu todistus.
- Sijaistiedoksiannossa katsotaan, että päätös on saatu tiedoksi kolmantena (3.) päivänä siitä, kun sijaistiedoksianto koskeva tiedoksiantotodistus on annettu.
- Asian katsotaan tulleen viranomaisen tietoon jo kirjeen saapumispäivänä.

Ilmoita valituksessa

- valittajan nimi, postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite. Jos valittajana on yhteisö, ilmoita sen nimi ja yhteystiedot.
- laillisen edustajan, asiamiehen tai muun valituksen laatineen henkilön nimi ja postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite
- sellainen postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite). Hallinto-oikeus voi valita, mihin osoitteeseen se toimittaa asiakirjat, jos sille on ilmoitettu useampia prosessiosoitteita tai jos yhtäkään ilmoitettua yhteystietoa ei ole nimetty prosessiosoitteeksi.
- päätös, johon haetaan muutosta
- päätöksen kohta, johon haetaan muutosta
- mitä muutoksia päätökseen vaaditaan
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Yhteystietojen muutoksesta on ilmoitettava viipymättä hallinto-oikeudelle valituksen vireillä olon aikana.

Valituksen liitteet

- aluehallintoviraston päätös, johon muutosta haetaan (alkuperäisenä tai jäljennöksenä)
- todistus siitä, minä päivänä aluehallintoviraston päätös on saatu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joita käytetään vaatimusten tukena (jollei niitä ole toimitettu jo aiemmin aluehallintovirastoon)
- valtakirja

- o asiamiehen on liitettävä valitukseen valittajalta saatu valtakirja – ellei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai sellainen oikeudenkäyntiavustaja, joka määrittellään luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011).
- o asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa, jos hallinto-oikeuteen toimitetaan sellainen sähköinen asiakirja, jossa on selvitys asiamiehen toimivallasta. Asiamiehen ei myöskään tarvitse esittää valtakirjaa, jos valittaja on antanut valtuutuksen suullisesti tuomioistuimessa tai jos asiamies on toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa.

Lähetä valitus hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden yhteystiedot ovat:

Vaasan hallinto-oikeus

Korsholmanpuistikko 43, 4. krs (käyntiosoite)

PL 204, 65101 Vaasa (postiosoite)

sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

puhelinvaihe: 029 56 42 611

asiakaspalvelu: 029 56 42 780 (avoinna ma–pe kello 8.00–16.15)

telekopio (fax): 029 56 42 760

Valituksen saapuminen määräajassa on valittajan vastuulla, kun se lähetetään postitse, sähköpostitse, telekopiona tai lähetin välityksellä. Suljetussa laitoksessa oleva henkilö voi antaa valituskirjelmän valitusajan kuluessa myös sille henkilölle, joka on määrätty laitoksessa tätä tehtävää hoitamaan tai laitoksen johtajalle.

Valituksen on oltava perillä hallinto-oikeuden kirjaamossa viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden aukioloajan päättymistä.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Tämä asiakirja ESAVI/18135/2022 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/18135/2022 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Jaara Päivi 04.01.2023 11:51

Esittelijä Leinonen Ilona 04.01.2023 11:37